

Một khi của Đức Kitô cho tôi đi tìm

Theo lời của cuốn “Tiếng Thì Thầm” thì đây là sự đi tìm của chính Thiên Chúa đã nói ....trong lòng của Aileen Caddy vào năm 1953. Nội dung Sự Đi tìm được phân chia từng

ngày trong suốt mười hai tháng. Mỗi ngày một đề tài khác nhau. Tất cả các đề tài này đều được thể hiện dưới hình thức như những câu chuyện của một người cha đi tìm và đi tìm con thân yêu của mình. Người Cha đó là Chúa Giêsu, còn người con là Aileen Caddy. Một điều trong suốt tác phẩm không một lần xưng danh Giêsu nhưng chúng ta ai cũng hiểu đó là Ngài. Tuy nhiên vấn đề là tác giả ở đây thể hiện ra chúng ta có chi quan hệ, đi tìm chúng ta là phải tìm ra ý nghĩa nội dung Sự Đi tìm muốn cho ta thấy đi tìm gì. Có mang lợi ích lợi ích hay không? một khác có thể nói cho khi nào xác định đúng được nội dung thì khi ấy mới có thể khẳng định đây là Lời của Đức Kitô hay chỉ là những suy nghĩ của Aileen Caddy.

Giữa nội dung Sự Đi tìm hay còn được gọi là Tin Mừng và Đức Kitô có một sự liên hệ không thể tách rời. Nếu đã là Đức Kitô thì nội dung Tin Mừng phải là những thể. Người có lời nội dung Tin Mừng như thế thì tất nhiên đó là Đức Kitô. Sự dĩ nhiên phải xác lập cách rõ ràng như vậy bởi chúng ta có một Tin Mừng “Chúng ta có một Tin Mừng nào khác nữa đâu” Gal 1, 7) Cũng như duy nhất chúng ta có một Đức Kitô “Đức Kitô hôm qua, hôm nay và cho đến muôn đời và nguyên là một” Dt 13, 8. Nếu Tin Mừng chúng ta có một đề tài thì Đức Kitô là duy nhất, đi tìm và đi tìm cho ta thấy Đức Kitô chúng ta rao giảng có một Tin Mừng mà thôi. Khi nào chúng ta biết đúng được Tin Mừng mà Ngài rao giảng thì đề tài cũng sẽ hiện ra Ngài. Trái lại không hiện ra Tin Mừng của Ngài thì cũng chúng ta biết đúng với Ngài. Nếu biết đúng với Tin Mừng của Đức Kitô là vì chúng ta cùng họ cùng. Ngay từ thuở sơ khai giáo hội, Thánh Phao lô đã cảnh giác đi tìm này “Tôi nghĩ rằng tâm của anh em bất kỳ ai một sự đến nhận thanh khiết đi tìm và Đức Kitô, cũng như xưa kia con rắn đã dùng quai mà dìm họ Eva vậy. Vì nếu có người đến rao giảng cho anh em một Giêsu khác mà chúng tôi rao giảng họ anh em nhận một Thánh linh khác anh em đã nhận, hoặc nhận một Tin Mừng khác mà anh em đã nhận, thì anh em chắc cũng chấp nhận.” (2C 11, 3 – 4) Vào thuở sơ khai, khi mà chánh pháp còn đang thịnh, bầu khí Phục sinh còn đang phồn thịnh mà Thánh Phao lô còn nghĩ cho sự bất kỳ ai tâm trí con người đến đến sai lầm như thế huống chi ngày nay sau hai ngàn năm Chúa giáng trần, khi mà não trạng duy lý họu thế kỷ lãnh toàn thể nhân loại thì nguy cơ ấy còn lớn biết chừng nào. Thế nhưng như lời Thánh Phao lô nói “Nếu nào tôi đi đã thêm lên thì ân sủng càng dồi dào muôn phần” Rm 5, 2)

Những “Tiếng Thì Thầm”

Tác Giả: Phùng văn Hóa

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 14:58

Ân sßng cãa Thiên Chúa dành cho thßi đßi ngày nay mà cßn khßng hßang đã lên tßi đßnh đßm cãa nó là gì ? Theo tôi đó là “ Những Tiếng Thì Thầm” Nói những Tiếng Thì Thầm bßi vì chß tính riêng trong thß kß hai mßi này ngoài Aileen Caddy ra, đßc bißt còn có năm Tiếng Thì Thầm khác nãa đó là :

1/- Josefa Menandez (1914 - ?)

2/- Marthe Robin (1902 – 1981)

3/- Consolata Betrone (1903 – 1946)

4/- Margarita (1914 - ?)

5/- Brïege Mc Kenna (1946 -)

Gßi những Tiếng Thì Thầm này là ân sßng cãa Thiên Chúa bßi vì thông qua những con ngßi này, mßi ngßi mßi vß mà Đßc Kitô đã bißu lß Tình Yêu vô biên cãa Ngßi bßng cách thißt lßp nên những cßng đoàn đông đßo các tín hßu phßng thß Thiên Chúa.

Chß Josefa Menandez Dòng Trái Tim Chúa Giêsu vßi tác phßm Tiếng gßi Tình Yêu làm nên cß siêu nhiên cãa Phong Trào Phßt Tß.

Chß Marthe Robin tuy chß là mßt giáo dân tßm thßng nhßng đã tßn hißn đßi mình đß sáng lßp nên các trung tâm Ánh Sáng , Bác Ái và Tình Thßng (Foyer de Charité)

Chß Consolata Betrone dòng Capucine vßi tác phßm Con đßng Nhß cãa Tình Yêu là đßng lßc và sáng lßp Hßi Tßn Hißn.

Những “Tiếng Thì Thầm”

Tác Giả: Phùng văn Hóa

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 14:58

Chị Margarita với Thông Điệp Tình Yêu Nhân Hữu được xướng tụng là Nhã Ca của thời đại mới, là nguồn cảm hứng và ánh sáng soi đường cho hàng triệu tâm hồn đói khát.

Chị Briège Mc Kenna dòng Thánh nữ Clara đã được ca ngợi là chị có phước nào rồi làm cho đời sống của các linh mục chuyển biến tốt đẹp như vậy.

Chị Aileen Caddy với tác phẩm “Tiếng Thì Thầm” là nguồn mạch và cảm hứng kiến tạo toàn cho công đoàn Findhorn Trung Tâm Thánh miến Bắc Tô Cách Lan.

Đặc điểm chung của những Tiếng Thì Thầm này là:

1. Tất cả đều là phước nữ trong số có 4 nữ tu và 2 giáo dân.
2. Họ đều có lòng ngưỡng mộ sâu xa đối với Thánh nữ Têrêsa Hài Đồng Giêsu.

Có hai số kiến này cho ta thấy điều gì ?

Nếu những Tiếng Thì Thầm là ân sủng của Thiên Chúa thì ân sủng ấy chắc có thể được tiếp nhận bởi phước nữ, những người không bị nhúng tay vào những nỗi trăn trở duy lý. Một khác do bởi không bị tiêm nhiễm duy lý thế nên vì có trực giác mau lẹ được thanh tịnh với Thánh nữ Têrêsa Hài Đồng Giêsu là điều không lạ. Lý do khiến Thánh nữ với tác phẩm Một Tâm Hồn được không những chỉ những Tiếng Thì Thầm tiêu biểu nêu trên mà còn có hàng triệu người khác say mê tìm kiếm nơi gặp gỡ thực hành là bởi chính chị Thánh là người đầu tiên đã phát minh và áp dụng Con Đường Thánh Nữ Thiên Liêng, con đường vừa hạ huyệt các cần thiết cho thời đại khủng hoảng hôm nay rồi vừa báo động cho các chị đi đúng chân lý Thánh Kinh, vì nó là điều tất yếu để thực hiện Mục Khế của Đức Kitô. Không biết đến Con Đường Thánh Nữ Thiên Liêng này thì chúng ta không thể nào có thể thực hiện được Mục Khế mà còn không thể nhận ra nó. Tại sao thế ? Bởi vì mục khế của Đức Kitô là vượt mặt thế Nôc Trại nội tại. Với Nôc Trại này thì nó chỉ dành cho những kẻ thù của bé mọn. Chúa nói “ Cha ơi ! Cha là Chúa Trại Đột, con ngợi khen Cha vì Cha đã giữ những điều này (Tin Mừng Nôc Trại) với những kẻ khôn ngoan thông thái mà bày tỏ cho con trẻ. Phôi Cha ơi ! vì nhờ vậy là đẹp lòng Cha. Cha đã giao mồi sống cho con, ngoài Cha không ai biết Con, ngoài Con và người nào mà Con muốn bày tỏ cho thì

cũng không ai biết Cha” Mt 11, 25 – 27) ở đây ta thấy Đức Kitô xác quyết rõ ràng hai điều, một là chỉ những tâm hồn trẻ thơ mới có thể nhận lãnh Nước Trời và hai là duy chỉ có Ngài và những kẻ nào Ngài muốn mới có thể nhận biết Đức Cha. Chỉ có Đức Kitô và những ai được Ngài mạc khải mới có thể nhận biết Đức Cha, vậy mà Ngài lại chỉ mạc khải cho các con trẻ còn giữ đức vâng phục những kẻ khôn ngoan thông thái. Điều này cho thấy sự bất lực rõ ràng của lý trí thế sự khôn ngoan thế gian trước Mầu Nhiệm Thiên Chúa.

Lời Chúa là lời chân lý hàng sáng “ Sự hồn mới gồm hai phần ” (Dt 4, 12) Một khi mà Chúa đã nói Nước Trời chỉ bày tỏ cho con trẻ còn giữ đức vâng phục và kẻ thông thái thì hồn là phải đúng thật như thế, có nghĩa tất cả các triết gia, các nhà thần học đều không thể nhận biết được Nước Trời mà u mê, ngu dốt thần học mà cũng nhận biết Nước Trời thì chứng tỏ hóa ra Lời Chúa lại chứng đúng ? Cần xét điều này sự thấy thần học chứng biết chút chi về mầu nhiệm Nước Trời. Một đàng Đức Kitô rao giảng Nước Trời ở trong các người (Lc 17, 21) thì một đàng thần học lại bảo không phải “ Có người dạy “ở trong”, những kẻ dạy như thế có thể làm cho người ta hiểu lầm (sic) rằng Triều Đệ Thiên Chúa chỉ là một việc nội tâm và riêng tư . Đệ và Đức Giêsu, triều đệ Thiên Chúa dành cho toàn thể Dân Chúa và đã là một thể đang hoạt động để cứu độ loài người, các ông có thể đặt thể được ” (Xem chú giải (b) Lc 17, 20 – 21) của KT Tân của tòa TGM TP HCM). Cũng chính bởi không hiểu, thế nên thần học mới đòi phải xét Lời Con Đấng

Thưa Thiên Liêng của Thánh nữ Têrêsa HäGS và cuốn Một Tâm Hồn thế này “ linh mục Jean Francoix Six thuộc hội Mission de France từ lâu đã nghiên cứu về Thánh nữ , mới đây đã cho xuất bản cuốn sách nghiên cứu về Thánh nữ , ông viết = Chính bà Agnès de Jesus vì sự những cách tận tảo báo của Têrêsa làm chứng tại người được nghe thì nên đã sự các trang viết của Thánh nữ và làm thành cuốn truyện Một Tâm Hồn . Bà đã bị bắt buộc miễn mọi cách mạng của Têrêsa thành thế được vô vàn như thế . Linh mục Six rất lấy làm tiếc là những cuốn tiểu sử Têrêsa gần đây vẫn còn kèm cái gọi là Novissima Verba (Những lời nói sau cùng) do bà mẹ Agnès ghi chép, linh mục cho đây là một sự lừa dối tình thần . Ông viết p = những sự để thêm thế của bà sự để trở thành vẫn để vì nó đem lại kết quả người thế là phản tác dụng. Những người đi tìm một linh đạo đích thế Têrêsa lại chán ngán vì gặp phải một thế linh đạo gọi rất tên về Têrêsa ” (Tb CG&DT số 1078)

Giả quan điểm cho rằng Nước Trời ... giả thay cho ở trong và việc đòi xét Lời Con Đấng Thưa Thiên Liêng có một thế logique thế này = Đấng Thưa chỉ cần biết đức vâng phục Nước Trời... ở trong còn về Nước Trời... giả thì được Thưa trở nên như thế vô vàn . Theo họ thì làm sao mà có thể xây dựng Nước Trời công bằng xã hội ở nơi trần gian này bằng cách ... nên như con trẻ ? Một khác cũng không phải như thần học nói vẫn để Nước Trời ở trong hay giả không đến thu nhận liên hệ đến một cách dạy nào đó mà nó phát xuất từ một quan điểm rõ ràng là duy lý. Về duy lý thì không thể có Nước Trời nội tại và dĩ nhiên cũng không sao có thể chấp nhận đó là một việc nội tâm và riêng tư . Đang khi vậy, người hồn về những đức nh của thần học, mạc khải của Đức Kitô trái lại đòi hỏi đây phải là việc nội tâm của mỗi cá nhân. Nếu

Trời “ở trong” hay “ở giữa”, vốn dĩ đã đặt ra một sự gay go, có đúng là chân lý Thánh kinh nói Nợc Trời ... ở trong hay không, biết nên nghe theo quan điểm nào ? Những Tiếng Thì Thào “cách riêng là Aileen Caddy sẽ cho ta câu trả lời và câu trả lời thì nhất cho thấy Nợc Trời thật sự ưu ái là riêng cho cá nhân.

I. Công việc của cá nhân

Với Nợc Trời nơi tôi thì đó phải là và chắc có thể là công việc của cá nhân. Còn với thế nhân thì vốn dĩ lại hoàn toàn khác. Tính chất khác biệt này họ tôi chỉ một đằng thế nhân họ là một thế môn họ như một đích để hiểu biết về Thiên Chúa. Còn một đằng với Nợc Trời nơi tôi thì không thể dùng cái họ để hiểu biết mà cần phải thế nhập. Giữa cái họ để hiểu biết và thế nhập còn có sự khác biệt triết học thế này, họ để hiểu biết ngày càng phải tăng thêm kiến thức, trái lại thế nhập cần phải giảm bớt cho đến khi nào đủ sạch kiến thức. Chắc hẳn rằng ra sự khác biệt nhau như thế mới có thể nhận thức được tính chất sai lầm của triết/thế nhân họ để quay về với những giá trị đích thực của tôn giáo. Tại sao thế ? Lý do là vì càng họ hiểu thì càng chúng ta thêm cái sự hiểu biết của họ khác và vì đó là những hiểu biết của họ khác thế nên nó chúng ta không giúp ích gì cho mình trong việc giảm bớt các vốn dĩ của đời sống mà còn khiến cho khả năng phán đoán của mình bị sai lầm. Hơn nữa trong lãnh vực tâm linh, càng họ càng thu góp hiểu kiến thức của họ khác càng trở ngại cho việc thế nhập. Việc thế nhập như ta ví nó như việc rót nước vào một cái ly mà cái ly đó đã đầy rồi thì còn rót vào đâu được nữa ? Cái sự đầy ở đây là đầy những kiến thức, chúng ta phải để bớt đi, làm cho tâm trí nên rỗng không. Do vậy mà triết Đông phương mới có lời này “ Vì họ nhận thức... Vì Đạo nhận thức, thế nhân chỉ hiểu thế nhân, dĩ chí vô vị (Càng họ càng thêm sự hiểu biết. Càng thế nhân hành Đạo càng phải bớt, bớt đến chỗ không còn gì để bớt – ĐĐK chương 48. Họ để thêm kiến thức mà thêm kiến thức trong thế nhân chỉ là cái việc thế nhân chúng ta mình càng ngày càng cần phải trong thành kiến mà thôi.

Làm cho bớt đi, bớt mãi, hành vi này chắc có thể được thế nhân hiểu mới một cá nhân, còn đối với triết/thế nhân họ thì đó chúng ta là đi không thế mà còn một sự vô nghĩa, bởi lẽ làm sao mà lại phải bớt đến chỗ trống rỗng trong khi Đạo Thiên Chúa của thế nhân họ là thế Thiên Chúa của quan niệm thế là cần phải họ, phải tăng mãi kiến thức cho đến khi chính các quan niệm lại đánh đổ nhau để khai sinh các quan niệm mới khác biệt thế. Với thế Thiên Chúa của các quan niệm thì chúng ta thấy nó cũng phải thay nhau sắp đặt. Điều này hiểu vì thế nhân chỉ của các quan niệm chỉ là những kiến thức mà kiến thức nào thì cũng lầm lạc. Họ mãi, họ cho hiểu vào để làm gì khi mà nó chỉ khiến cho mình tăng mãi thêm kiến thức, thế nhân họ ? Trái ngược họ với triết/thế nhân họ và để có thể thế thì một khi của Đạo Kitô cho một Nợc Trời nơi tôi, Ngài đòi hỏi những ai theo Ngài cần phải “ Bớt mình vác thập giá hàng ngày...Mt 16, 24) thế có nghĩa bớt bớt ý riêng, bớt mãi cho đến khi không còn chút ý riêng nào “ Con càng trở nên rỗng thì càng thế. Bởi con đang đến chỗ cho cái mình tràn vào trong con. Chắc hẳn rằng con không còn gì nữa và cảm thấy mình bị thế của mình sự. Hãy gặp Cha và Cha sẽ cho con Nợc Trời. Cha không thế gì để với những tâm hồn tìm đến xin Cha giúp đỡ và những đến với một lòng khiêm tốn và một yêu thế sự ” (Aileen Caddy. Tiếng Thì Thào ngày 5 tháng giêng)

Đi theo con đường bẻ mình tức là đi trên đường tìm kiếm mới Đường Thiên Chúa chờ ai tìm thấy biết bao giờ” (Ga 1, 18) Chúa với Đường Thiên Chúa yêu mà mạnh mẽ tìm kiếm “ Trồng hạt thì hãy lo tìm kiếm Nước Trời” Lc 12, 31) mới có ý nghĩa, thế nhưng để có thể theo đuổi việc tìm kiếm này thì mới cá nhân phải thực hiện lấy cho mình không thể trông chờ vào bất cứ ai. Không có ai có thể làm thay cho ai được “ Nhưng tôi có thể nói với con về những chân lý tâm linh nhưng chỉ khi nào con sống những chân lý đó và đem chúng ra thực hành trong cuộc sống của con thì chúng mới trở thành những thực tại trong con. Chúng mới sống động và rung cảm, chúng mới tinh nhuệ trong con. Con phải tự mình nghĩ ra, tự mình sống và không bao giờ chờ đợi kẻ khác làm thay cho con. Con hãy quay vào nội tâm mình tìm kiếm trong đó tôi giúp đáp cho mọi thắc mắc của con và con sẽ tìm ra. Có thể là con sẽ phải kiên nhẫn và phải chờ Chúa. Nhưng khi được tin và niềm trông cậy trong con khá mạnh, con sẽ tìm thấy tất cả những gì con kiếm” (Aileen Caddy Sđd ngày 30 tháng 5) Sẽ tìm thấy tất cả những gì con kiếm, nào là sự bình an tâm hồn, nào là sự khôn ngoan hiểu biết, nào là niềm thanh khiết, niềm nói tiên tri, làm phép lạ v.v.. Đây không phải là một lợi ích mà những là sự thật trăm phần trăm ngay tại đây. Tuy nhiên thật cũng rất ít người tin được điều Chúa nói đã ghi trong Kinh Thánh “ Quả thật Ta nói cùng các ngươi, ai tin Ta sẽ làm việc Ta làm, lại làm những việc còn lớn lao hơn nữa, vì Ta đã ở cùng Cha” Ga 14, 12)

Tin Chúa có nghĩa là tin vào Lời Chúa nói rằng trong mọi người đều có Đường Chúa ngự trị và một khi đã được thông giao với Đường Chúa là nguồn mạch của tất cả mọi sự thì mình đâu còn thiếu thiếu gì nữa. Trong thời đại hiện nay như đều sống phóng tâm vọng ngoại như thế này thì ngay cả với niềm tin vào điều sau cũng còn chông chênh còn có nỗi hoang mang chi là tin vào mình. Dù vậy, chân lý muôn đời vẫn là chân lý, con người vẫn là một thực thể tâm linh vượt trội hơn chính nó vô cùng “ Con đường bao giờ phân biệt khi thấy người khác được tiến bộ hay là được thăng hoa với một tâm linh. Hãy ý thức rằng con cũng có thể làm được như vậy . Nhưng muốn được như vậy, con phải ra tay mà làm chứ đừng ngồi yên đó mà than thân trách phận. Mọi tâm hồn đều có thể lên cao. Mọi tâm hồn đều có thể trở lại với Cha, mọi tâm hồn đều có thể đến và nói chuyện với Cha nên hãy mở lòng và chấp nhận điều đó. Bởi vì con phải thực hiện được điều đó một cách hết sức chắc chắn” (Aileen Caddy Sđd ngày 6 tháng giêng)

Phải tin, phải muợn và phải nỗ lực hành động. Lời khuyên của Đức Kitô nhúng vào mọi một người trong chúng ta. một cuộc sống cánh nhúng đến tất duy nhất chỉ có một, nhưng để có thể được cuộc sống cánh đó thì mới cá nhân phải tự mình tìm kiếm lấy cho mình con đường riêng cho mình, không thể dựa hay dựa vào bất cứ ai được. Chính Chúa cũng muốn có sự đa dạng trong những người đi này “ Con hãy là chính mình và đừng lo bất cứ ai cả . Phải có tất cả để làm nên một thế giới, Cha không muốn tất cả chúng con như nhau hết, giống như những hạt đậu trong quả đậu vậy” (Aileen Caddy Sđd ngày 22 tháng 2) Lý do có sự đa dạng này là bởi vì mọi cá nhân đều có căn và duyên khác nhau. Căn tức là thân thể gốc gác do nghiệp đời nghiệp kiếp hình thành, thế nên không thể được. Còn duyên tức là điều kiện, hoàn cảnh, trình độ học vấn v.v... tất cả đều hạn chế, khác biệt nên cũng không thể được. Vì vậy tất cả trong thâm sâu của mọi cá nhân , bên cạnh con người và dĩ nhiên là một thực tại do và chính trong sự thật này mà con người mới thật cao cả được thế trách nhiệm cũng rất chi tiết rõ ràng . mọi người cần phải ý thức trách nhiệm cá nhân nên lao này để thực hiện cho đúng với bên cạnh đích thực của mình “Điều đúng với tâm hồn này lại có thể là không đúng với tâm hồn khác. Vì thế , điều quan trọng là con phải tìm cho

ra hàng đi nếm tâm cho riêng con và theo đó mà hành động, không cần phải ra sức đi theo vết chân của bất kỳ ai khác. Con có thể do đó mà an tâm vì Cha đã trao quyền trọng tài cho mình nhân sinh. Con không phải là một con rối chỉ có thể của quy khi người ta giật giây nó. Con có thể tìm ra được cái gì đúng cho con. Vì cái gì con làm là tùy thuộc vào con. Con chỉ tìm thấy được sự bình an thật trong tâm hồn và trong tình thần khi con làm theo cái mà con biết là đúng cho con. Vậy thì hãy tìm và tiếp tục cho đến khi con thấy được đường riêng của con, rồi hãy đi theo nó. Đi đâu đó có thể nói rằng con sẽ được mình và làm một cái gì đó thật kỳ lạ với mọi người khác, nhưng con không được sợ hãi. Hãy làm tất cả bởi vì trong thâm tâm con biết rằng đi đâu đó là đúng cho con. Và chỉ có thể, cái tốt nhất mà bạn biết là “ra được” (Aileen Caddy Sđd ngày 24 tháng 2)

“ Con hãy là chính mình” đây là một lời khuyên rất mới và nó cũng rất khác với truyền thống khi mà tất cả giáo huấn của Giáo hội chỉ nói rằng không được gì cả mà còn muốn dấn thân nó đi. Sự dấn thân này một phần do bởi đây là một con đường quá nhiều chông gai nguy hiểm. Phần khác là do những hàng rào của giáo huấn kinh viện trên đài suýt nữa thì Trung tâm đến nay, ngay cả khi nó chỉ còn là một thứ tàn dư sống thoi thóp. Với con đường nếm tâm “ Hãy là chính mình” này, chính Chúa Giêsu ngay vào lúc đường thì Ngài cũng chỉ nói với các môn đệ “ Ta còn nhiều đi đâu đó nói với các người mà anh em bây giờ các người không thể được nếm” Ga 16, 12) . Không thể được có nghĩa ngay khi ý không thể tin, không thể nghĩ suy , thế nhưng ngay lập tức đó Chúa lại nói “ Song khi Thánh linh của Lẽ Thật đến thì Ngài sẽ dẫn dắt các người vào mọi lẽ thật” Ga 16, 13) Mọi lẽ thật này ý muốn nói đến những điều mà Đức Trích dẫn từ những tâm hồn mới ngấm. Những điều mà những người sau Lẽ Ngũ Tuần(Cv 2, 1 – 4) cho đến nay mới được trong lãnh vực giáo lý, thế nhưng chỉ có thể, ở đâu nói thì những người trên lãnh vực sống được ở đó hành thì không ai có thể nói được rằng tất cả những ai được Thánh Thần đến dẫn dắt nên Thánh mà lại không thông qua con đường nếm tâm này.

II.- Công việc của nếm tâm

Nên Thánh thông qua con đường đi sâu vào nếm tâm là một việc, còn đến với đức “ Đức Trích” có thể trong Tâm hay không thì đây lại là một việc khác. Tại sao thế ? Bởi vì nên Thánh thuộc lãnh vực thực hành tất cả phần S, còn thế nhưng thuộc phần Lý. Giữa phần Lý và phần S này có một mối liên hệ chặt chẽ với nhau. Phần Lý là để soi sáng những điều cho phần S. Còn phần S là để minh chứng hoàn tất cho phần Lý. Chỉ có lý thuyết mà không có thực hành cũng giống như chỉ có một mà không có chân chứng thì đi tìm nếm tâm chỉ là một việc. Người có thể thực hành mà không có lý thuyết hướng dẫn thì cũng giống như có chân mà không có một, chỉ có mà đi thế nào cũng sai lầm sụp đổ. Lý và sự phải viên dung thì mới việc gì thành tựu. Trích dẫn từ nên Thánh và thế nhưng, hai vấn đề này từ bao lâu nay chỉ quan hệ với nhau, nếu không muốn nói thế nhưng còn gây khó khăn cho việc nên Thánh và có thể nói được rằng tất cả những người truyền giáo nên Thánh đều do Đức Chúa cùng với những người giảng cá nhân thực hành theo những chỉ dẫn của Kinh Thánh chỉ chỉ liên hệ với thế nhưng. Một ví dụ về thế và gần đây nhất cho thấy có sự treo ngoe giữa thế nhưng và việc nên Thánh đó là Con đường Thuyết u thiêng liêng của Têrêsa HĐGS đã bị người ta phê phán là một lời vô vàn . !!!

Sở sở phẩm của triết học duy lý đương thời kéo theo luôn cả Thiên học Kinh viện bên lề thần học này là con đường của triết học Aristote. Nếu đường tìm kiếm của triết học là bên thần của sự vật (con người và đời của cái nhìn của triết học cũng chỉ là sự vật, không hơn không kém) thì của Thiên học là Bên thần của Thiên Chúa.. Giữa hai đường tìm kiếm này thoát ra cũng chẳng có chi khác biệt và cái gì là bên thần ở đây cũng chỉ là một thế khái niệm mà người ta có sự vật chỉ không phải là chính thức thì như nó là. Sau sự lật đổ của triết học duy lý kinh viện đến hinein sinh mệnh đã thay đổi đường tìm kiếm, trọng tâm là sự vật, là Thiên Chúa nay là con người, thế nhưng vẫn chỉ là sự lật đổ không hơn không kém, cũng chẳng hề biến chi về mình. Biến về mình tức là biến mình là ai, từ đâu sinh ra và chết rồi đi đâu. Mục đích mình là ai thì chẳng có cách nào khác là phải xoay người về cái tâm trở vào bên trong nội tâm mình. Quay trở về cái tâm trở vào bên trong là công việc nhứt thiết phải làm để biến mình, đó là đường lối của tất cả Thánh hiền dù là đông hay tây. Đức Lão tử trong sách Liêu Thuyết Tâm Kinh nói “Ta từ vô lượng kiếp như nhìn sâu vào Tâm mà tìm ra Đạo (Lão quân vi tế= vô lượng vô lượng kiếp lại quán tâm để Đạo) Cái Đạo mà Thánh nhân do quán tâm mà đức họ có thể khác nhau, danh xưng khác nhau, với Lão tử thì Đạo họ là Xích Tử Chi Tâm. Với Khổng Tử là Lễ Thiên chi mệnh. Với Đức Phật Thích Ca Bên Lai Diên Mệnh. Còn với Đức Kitô thì đó là Nuớc Trời “ Cha là Thần khí, Cha ở khắp mọi nơi. Cha ở trong mọi sự, không nơi nào mà Cha không có mặt, khi con nhận thức rõ điều này thì con hãy biến trở về Nuớc Trời đang ở trong con, con có thể ngừng ngưng tụ tìm kiếm (bên ngoài) và quay về nội tâm con. Lúc đó con sẽ tìm thấy tất cả những gì con kiếm tìm. Ngày nay thế quá ít người tâm hồn như thế. Họ đi tìm cách gì quy tụ khắp mọi nơi trở về bên trong họ” (Aileen Caddy Sdd ngày 28 tháng ba)

---

8 / 40

những không ai lại nghĩ đến việc rằng tất cả những mọi lo toan đó đều có nguỵen gốc từ nỗi niềm tâm mình, và nếu muốn thanh toán những mọi lo toan chính đáng hay không chính đáng đó thì cũng chẳng có cách nào khác là phải giải quyết ngay từ nỗi niềm mà nó xuất phát từ nỗi niềm. Xã hội Âu Mỹ hiện nay đang trong cơn khủng hoảng tâm linh trầm trọng, nguyên nhân là bởi sự phát triển mặt chi tiêu của nền văn hóa duy lý và duy vật. Nó đẩy con người đến chỗ bế tắc cùng cực, họ luôn luôn phải sống trong tình trạng tâm lý vấp vằng âu lo triền miên. Phải chăng ý thức đến cái hiềm hèn dốt vọng đã góp phần, mặt sự trí thức phương Tây đã tìm về với phương Đông, họ cũng có thể tìm thấy ở đó một phương thức khác để có thể cứu giúp họ là Thiền đạo. Thế những như Thiền sư Chang chen Chi nói họ thức trí thức Tây phương mới chỉ có giai đoạn vỡ lòng, vẫn còn lưu luyến quẩn trong cái vùng mờ mờ giãi viển quan tâm đến và...hiểu Thiền và thoát ra cũng chưa đến mức chín chắn trong việc nghiên cứu để có thể thức sự tu tập Thiền (Chang chen Chi. Thiền đạo tu tập).

Quả đúng là tu tập Thiền rất khó, thế những một khi đã nhận thức ra được rằng tất cả những vấn đề dù lớn dù nhỏ, dù cá nhân hay cá nhân đang chờ có thể giải quyết ngay từ nỗi niềm cá nhân thì cũng chẳng có một con đường duy nhất đó là Thiền bởi chính Thiền chính là tận tâm thức bên trong, là sự tri, biết mình và sự biết mình này không những ai ai cũng có thể mà còn biết bước phải làm nếu muốn sống hạnh phúc và sống có ý nghĩa “Một tâm hồn đến để tận tâm thức trạng thái tâm linh cao vời. Những đó là chuyển phải làm từ nỗi niềm đi từ một sự hiểu biết bên trong. Từ một cảm nhận và một trạng quan không còn đến tri thức hay khôn ngoan bên ngoài. Một sự là đó, đầy lòng mới tâm hồn đang chờ để được nhận ra, được làm nên biết lên và được người ta sống thoát sự” (Aileen Caddy ngày 6 tháng sáu) Chân lý không phải để nói mà là để sống, bài học này tuy có vẻ giản đơn nhưng chờ mong mọi ai nhận ra nó khi người ta cố bày tỏ ra để một lý thuyết, một thức thức nhận ra. Cuộc khủng hoảng tôn giáo hiện nay đang thấy đó chính là bởi chờ mong mọi ai thức sự sống, thức hành là để ý của Chúa., người ta cố gắng chân lý chỉ có ở nơi kia mà không có ở nơi này. Trí thức phương Tây hành động khi nói về việc học hỏi bởi Đạo Công giáo để chờ theo Phật giáo thế này “Tôi sống thoát ai mãi với Đạo Phật, vì đạo này là con đường tâm linh hoàn toàn phù hợp với văn hóa phương Tây ngày nay. Trái ngược với nền giáo dục tôn giáo mà tôi đã học theo trước đây (Công giáo) để với tôi, đạo Phật không có gì xung khắc với việc học tập khoa học cũng như với nghề nghiệp của tôi” (Tb Giác Ngộ số 110/98)

Sở dĩ vậy bác sĩ người Pháp này cho rằng có sự hạn kém giữa Phật giáo và Công giáo như thế là bởi đã làm cho riêng chờ Phật giáo mới có Thiền, còn Công giáo thì không. Điều này làm cho những hoàn toàn có thể sự lý do là vì chờ xét ngay cả trong lý thuyết là thức hành của tôn giáo này tuy nhiên chờ thấy ở đâu và bao giờ đã đến gì đến bên tâm, đến giác ngộ gì cả. Chờ những như thế, có khi còn ra một bài bác là khác. Một khi nói đến đạo giáo thì họ như ai cũng nghĩ ngay đến chờ nguy hiểm đến nỗi bái, phương thức cùng với những vấn đề siêu nhiên phép lạ v.v.. và yên trí tất cả chỉ có thế. Thức sự thì không phải hoàn toàn như vậy, tôn giáo vốn là siêu nhiên bởi nó như một mặt bình diện vô cùng khi cõi trần này, vốn là tự nhiên bởi nó chính là để sống bình thường của con người, có thể nói nó là không khí để thở hít là năng lực để sống đời mình là con người biết quay về với nỗi niềm mình. Tất cả những hình thức kinh kệ, lễ lạy chờ qua chờ là một thức phương tiện dùng để khai thác cái kho tàng vốn sẵn có đó. Cái kho tàng này khi thì Đạo Kitô giáo là Nền tảng Trữ, khi thì xong thì là Đạo Phật. Và trong trường hợp này

Tiếng Thì Thào” để cho đời tiếng có thể dễ dàng tiếp nhận Ngài tỏ mình là chính Đấng
y. Đời này rồi tất cả hợp với chân lý Thánh kinh bởi Chúa Giêsu đã hoàn toàn kết hợp với
Chúa Cha “ Ta với Cha là một” Ga 10, 30) Hãy nghe Ngài nói với Bọn Tâm của mọi người thì
này “ Cha đang ở trong con đây, không phải Cha đang ở trong tâm hồn này nhưng hồn tâm hồn
khác, đây chính là vấn đề ý thức. Có những tâm hồn ý thức sâu hơn và đời sống thiêng liêng của
họ. Những tâm hồn này thường có vẻ như hiểu biết cái gì siêu nhiên. Những chúng có gì là
siêu nhiên đâu, đó chính là sống đời sống theo luật của Cha. Sống cái thế giới đang sống có
trong mọi người, đúng như nó phải được sống. Không khí đang sống có đó để được hít thở,
nhưng nó tùy thuộc vào sự hít thở của con, dĩ nhiên rằng cũng đang có đó để được sống. Nhưng
nó phải được trang bị bởi một sự sống được. Nếu không nó vẫn sống có đó nhưng không
biết được năng lực của mình., năng lực đó đang chờ đợi phóng thích. Đời với năng lực
thiên nhiên ở trong con cũng vậy, nó đang sống có đó để con sống nhưng ít ra con hãy cầm
vào và đốt cháy cái năng lực đó cho bên thân nó không hành động đâu” (Aileen Caddy Sứ
ngày 26 tháng bảy)

Nếu nếu tâm của mọi chúng ta đều chết của một kho tàng năng lực vô tận, nhưng nếu không
được biết đến và đem ra sống động thì cũng vô ích. Đức Kitô sống thế nào giữa Tin Mừng có
nghĩa là Ngài loan báo về cái kho tàng còn lại giữa đó và báo ai nên phải hồi tâm tìm kiếm “
luật pháp và tiên tri đời Jean Baptiste là hết, rồi thì đó Tin Mừng Mới được sống ra và ai nên
đều phải biết mà vào” Lcc 16, 16) Phải biết mà vào hoặc hồi tâm tìm kiếm, đó là một
lời của Thiên Chúa dành cho tất cả những ai muốn có cho mình một đời sống sống đáng và
cũng duy chỉ với một lời này mà tôn giáo mới thực sự có ý nghĩa.

III. Hồi tâm tìm kiếm

Nguyên nhân sâu xa của tất cả mọi cơn khủng hoảng là do con người đã không tìm kiếm Thiên
Chúa đúng như Ngài cần phải tìm, không tìm thì không thể gặp. Và bởi vì “ Thiên Chúa là Tình
Yêu” 1Ga 4, 8) thế nên không gặp Ngài tức có nghĩa là không có tình yêu trong cuộc sống , mà
đã không có tình yêu trong cuộc sống thì không thể làm được bất kỳ một điều lành Thánh nào
“Đức Chúa Trời ở trên trời nói xuống con loài người đừng xem thế có ai thông sáng tìm kiếm
Đức Chúa Trời chăng ? Chúng nó thay thế quay lui để cùng nhau trở nên ô uế , chúng có
ai làm điều lành, một người cũng không” TV 53, 2 – 3) Lời khiển trách này xảy ra trong thời Cựu
 ước, còn Tân ước thì sao? Hiện nay có mấy ai thức thì một lời kêu gọi tìm kiếm của Đức Kitô “ Trách
hết hãy lo tìm kiếm Nước Trời” Lc 12, 31) hay không. Cũng giống như Cựu ước, câu trả lời là
không, chúng có ai lo tìm kiếm Nước Trời như một điều ưu tiên nhất. Nói đúng hơn hiện nay
nếu còn ...quan tâm đến tôn giáo thì người ta chỉ còn nói về, bàn luận về Nước Trời như một
vấn đề thần học chứ thế sự chúng tìm kiếm gì cả. Thế thì ra công việc ...nói về này chúng
phải đời nay mới có mà nó đã có ngay từ khi thế nhân đã đi vào thế thế hóa để tìm hiểu, đào
sâu hiểu biết Thiên Chúa và các chân lý mới khác. Trước đây thế nhân Kinh Vĩ tìm hiểu
đào sâu hiểu biết trong bao thế kỷ, đời này Ngài đã bắt đầu khai mở. Còn ngày nay khi mà thế
nhân đã trở thành thế nhân về cái chết của Thiên Chúa (Théologie de la mort de Dieu) thì lời
đời đời Chúa Giêsu và Tin Mừng của Ngài bắt đầu bị phân biệt

thành hai, một cái là chổ (Trước khi có Kitô giáo) và một là đấng tin (sau khi có Kitô giáo)
Còn Tin Mừng Nọc Trại thì bắt đầu hóa cách thức mới để hóa thân thành Tin mừng với sự sống
sinh lý. Với Thiên Chúa hay Nọc Trại là một thế giới mới không thể nào tìm hiểu, nghiên cứu
nhất là một đời sống của tri thức. Làm như thế cho có thể có được một quan niệm, một ý tưởng
nào đó về Thiên Chúa và Nọc Trại và Đấng Kitô cho không thể nào có được chính thức từ
Thiên Chúa như Ngài là...

Bởi khi cuộc sống của thế giới này là những quan niệm, vì thế cũng chẳng lạ gì khi thế giới này của
Thế giới này, dù là Kinh Viên hay hiện sinh (Thế giới này giới phóng) cho toàn những tranh cãi bất
tận. Để lại các quan niệm cũ để tiếp nên, thế giới này trong một thế giới mới. Bao lâu
còn chịu theo các quan niệm thì chẳng bao giờ có thể đến thế giới mới. Thế nào thế ? Bởi vì thế
chỉ có các quan niệm mới là những kiến thức mới, muốn đến thế giới mới thì cần
phải phá bỏ hết kiến thức mới để tiếp. Do những những của thế giới này nên con người sống là
sống trong vòng vô minh trời đất của kiến thức mới như đó là những cái thế giới mới (Sự
chỉ mới), thế giới này có ta và những cái ngoài ta. Bởi thế giới này có ta và những cái ngoài ta là thế giới này,
thế giới này mới và sống của tham vọng, gây nên thế giới này tranh chấp kéo theo mới thế giới này. Đấng Kitô
xuống thế giới này Tin Mừng Nọc Trại và Kinh Thánh đã nhắc nhở người mới như thế của Ngài
“ Trước hết hãy tìm kiếm Nọc Trại và sự công chính của Ngài” Mt 6, 33) Cho ‘ Trước hết ’
đây cho ta thế giới này của Chúa là muốn cho ta phải thế giới này tìm kiếm Nọc Trại làm điều tiên hàng
đầu, đừng nên lo lắng thái quá cho những nhu cầu bản thân hay gia đình phe nhóm. Ngay cả
với Mattha lo phởn với bữa ăn cho Chúa và các môn đồ mà cũng bị Ngài phê bình “ Mattha,
con lo lắng và buồn rầu vì những việc quá những cho một đời sống của người mà thôi , Maria đã là
chỉ một phần nhỏ là phần không ai có thể đạt được” Lc 10, 41 – 42)

Những thế giới này có thể bắt đầu một là tìm kiếm, danh vọng, chức quyền v.v.. đó là những thế giới này bên
ngoài mình, còn thế giới này không ai có thể bắt đầu một đó là Nọc Trại và sự sống, để thế giới này mới tâm hồn
mình. Quả là Nọc Trại có thế giới này Tâm mình thế giới này nó là quá như thế giới này mới quá mới
nhất như men trong bột (Lc 13, 18 – 21) bởi thế giới này phải làm cho cái thế giới này mới có thế giới này mới
lên thì cách duy nhất là phải bắt đầu lòng tìm “ Có tia sáng của Chúa chiếu trong một tâm hồn
những thế giới này tâm hồn của thế giới này khi thế giới này nó lên để làm cho nó cháy bừng, con hãy ra khỏi thế giới này
ngay mới của con đi. Hãy nhìn ra Thiên Chúa đang ở trong con , hãy nuôi dưỡng sự hiện diện
Ngài và làm cho nó lên và bừng sáng ra. Một thế giới này thế giới này vui xuống để thế giới này khi nó
mới lên . Nó mang trong mình một thế giới này mới, những thế giới này này như đang chờ đợi khi
ngay thế giới này thế giới này mới cho nó để thế giới này mới lên và tăng trưởng . Con đang mang trong con Nọc Trại
của Thiên Chúa, Nọc Trại những thế giới này con không đánh thức nó dậy và không khi thế giới này tìm nó,
con sẽ không thế giới này nó và nó của thế giới này đó nguyên như cũ. Có những linh hồn không biết thế giới này
thế giới này mới thế giới này mới để thế giới này mới đóng gói kín, con phải lo bắt đầu thế giới này các thế giới này
xích của mình ra để thế giới này mới do. Ngay khi con thế giới này mới thế giới này mới thế giới này mới thế giới này mới
mới phía, những thế giới này mới con phải thế giới này mới” (Ailee Caddy Sđd ngày 15 tháng mười hai)

Trong việc tìm kiếm này, Chúa nói phải bắt đầu thế giới này xích của mình ra để thế giới này mới do. Vậy ta
nên hiểu thế giới này xích đó là những gì ? Xin thưa có hai thế giới này xích, một là những đam mê thế giới này
vọng của mình mà nhà Phêrô là phải não chẳng và hai là những thành kiến của những
quan niệm tiếp theo thế giới này thế giới này mới mà mình đã thế giới này mới thế giới này mới thế giới này mới

là Sự tri chơn ng. Trong hai th chơn ng này thì phi n não chơn ng tuy r ng nó có v n ào đáng s nh ng th t ra nó l i d c i xi ng tháo cũi h n là chơn ng s tri r t nhi u . V i s tri chơn ng con ng i nh b t ê li t v trí não, nó khi n cho con ng i lao xu ng v c th m nh ng l i c nghĩ mình đang đ nh cao trí tu ...!!! M t khác và đi u này m i th t nghiêm tr ng, ng i ta ai cũng đnh nh chân lý có th đ t đ c b ng cách h c h i, nghiên c u, khi n cho vi c tu t p t c Thánh hóa b n thân tr thành vô nghĩa. Ch ng bi t t bao gi giáo dân nói chung đ u ch bi t khoán tr ng cho các cha các th y, còn mình thì hoàn toàn th đ ng h u nh không đ ng đ n m t ngón tay đ c i t o con ng i mình, tuy nhiên cái l i này ch ng bi t là t đâu ? Thiên Chúa, Đ ng n gi u y c n ph i h t lòng tìm “ N u con chăm ch tìm ki m ch c ch n con s tìm ra cái “ Tr nên m t v i Cha” là ngu n m ch c a m i cu c đ i. Nh ng con ph i dành th i gi đ tìm ra nó . Vì đó không ph i là cái gì r t xu ng đã chín s n cho con ăn mà phía con ch ng có m t chút c mu n da di t nào đ tìm hi u Cha, hi u chân lý c a Cha. Và tìm ki m cho đ n khi con th y đ c đi u gì có ý nghĩa đ i v i con. Kinh nghi m sâu s c c a tâm linh v s hi u bi t t bên trong ch đ n v i nh ng tâm h n th c tình mu n bi t. V y con đ ng có bì bõm m h trong nh ng kinh nghi m tâm linh. Vi c ti n lên và t đó rút kinh nghi m cho n i tâm là đi u tùy thu c vào con” (Aileen Caddy Sđd ngày 14 tháng năm) Th y đ c đi u có ý nghĩa sau khi đã h t lòng tìm ki m, đi u y ch ng ph i là cái gì khác mà là m t kinh nghi m giác ng tâm linh đ có th đi đ n ch k t h p v i Đ ng Cha n i chính mình.

IV. Tìm ki m đ k t h p

C u cánh c a vi c tìm ki m là k t h p v i Đ ng Cha trong chính mình. Ph n th ng y ch dành cho nh ng ai th c s khao khát nó và sau khi đã v t qua đ c t t c nh ng tr ng i c n ph i v t. “Phúc cho ai đói khát s công chính b i h là nh ng k đ c no đ y. Khi c nguy n c a con càng r o r c bao nhiêu thì con càng to i nguy n b y nhiều b i con c tìm ki m, tìm ki m hoài l i gi i đáp và không th th a mãi khi con ch a tìm ra nó. Con s c ng quy t kiên nh n ch u đ ng và b n b đem h t tâm l c ra đ th c hi n cho k đ c đi u mà con mong c su t cu c đ i tâm linh c a mình. Đó là th c hi n h p nh t c a con v i Cha” (Aileen Caddy Sđd ngày 4 tháng 7).

N u tôn giáo ch th c s có ý nghĩa khi ta còn theo đu i vi c tìm ki m Thiên Chúa thì vi c tìm ki m y ph i nh m đ n m c đích t i th ng là đ c k t h p v i Ngài. Ch ng có chi vô lý cho b ng m t m t ng i ta c ti p t c tìm ki m m t m t l i không mong mu n g p g . Nh v y gi a s tìm ki m và mong mu n k t h p có s liên quan t ng h p v i nhau. Không th có s k t h p, n u không tìm ki m và ng c l i khi ch ng có nhu c u k t h p thì cũng ch ng tìm và s tìm ki m trong tôn giáo vì v y tr thành vô nghĩa. Th i đ i ngày nay s dĩ ch ng ai tìm ki m vì ch ng còn có nhu c u k t h p. Làm sao nhu c u này có th còn b i vì th gi i này đã đ c m nh danh là “th gi i không cha” (Société sans père). Nhi u nhà th n h c bây gi r t ng i ng n khi đ c p đ n Thiên Chúa đ i hình nh m t ng i cha. Do đâu mà có s ng i ng n này? Đó là vì h không có cách nào đáp tr đ c nh ng phê phán c a các lo i tri t h c ch ng

hơn như Sigmund Freud với phân tâm học thì “ngồi cha (Thiên chúa) là sự phạm cớ a dâm vô nghĩa mùn đờm che chở tuy thế cũng như thế mà phạm oedipe. Nghĩa là thế ý thức vô nhu cầu đứng cựa quậy. Chẳng hạn như K.Mark với chủ thuyết Marxisme cho rằng tôn giáo hình thành và ngược lại cha trên trời là một suy tôn làm cho con người bị vong thân triết lý. Còn Frédéric Nietzsche với niềm tin sinh thì nói Thiên Chúa là sự phạm cớ a dâm phóng rỗi vô ích như người cớ a dâm con người v.v....

Những phê phán ý thức luận như những tác phẩm của các triết gia vô thần chẳng hạn biết một chút gì về đời sống tâm linh của con người, dĩ nhiên này dấn đến việc các giá trị tinh thần cần thay nhau phá vỡ là dĩ nhiên không thể tránh. Trách nhiệm gây ra sự phá vỡ này nằm ở thế hệ trước, một thế hệ trong bao nhiêu lâu chẳng biết phạm cú nghiền cầu để rồi đổ nhào những khái niệm chết cứng về Thiên Chúa. Đấng Cha được nói đến trong Kinh Thánh hoặc theo quan niệm bình dân đã gắn liền với hình ảnh người gia trưởng trong chế độ phụ hệ, quy định nên một số mặt cách thức đoán hoặc mang tính triết học cho Đấng Cha ý là Đấng Tạo Hóa là để nhắc nhở người cớ a dâm nguyên nhân, là hậu quả thế nào v.v.... Đấng cha cớ a dâm hai quan niệm này đều không đáng chỉ trích mà ngược lại của đức Kitô bởi chẳng có gì là những ý niệm mà người ta có về Thiên Chúa chẳng phải là chính Thiên Chúa của thế giới. Với Đấng Thiên Chúa của thế giới này thì chẳng có đức Kitô và những ai mà Ngài muốn mà ngược lại cho một biết, còn thế gian thì không “thế gian không thể nhận biết vì chẳng thấy Ngài cũng chẳng biết Ngài còn anh em biết Ngài vì Ngài luôn ở giữa anh em và ở trong anh em” (GA 14;17-18).

Tại sao Thiên Chúa vẫn ở với và hơn nữa ở trong tâm hồn của mọi người mà thế gian lại chẳng thấy chẳng biết? Bởi vì con người càng mãi hình thành các giác quan càng lý trí ra bên ngoài để cầu tìm. Với giác quan thì Thế giới được cảm nhận nó là những thế vật ma môn để thế, còn với lý trí thì đó là Đấng Thiên Chúa siêu việt hoàn toàn cách biệt và xa cách. Tôn giáo một khi đã sa đà vào các hình thức đam mê thế cúng người tu hành nó sẽ khiến cho con người dễ dàng trở nên sa đọa lạc lõng. Còn nếu hình thành và đứng trên thế siêu việt, người ta sẽ khiến cho con người bị vong thân, để làm cho mình trở nên ngày càng xa cách với Thiên Chúa mà đức Kitô gọi thân mật là Cha.

Việc xưng tụng Thiên Chúa là Cha không phải là chỉ có ở đức Giêsu Kitô trong kinh thánh Tân Ước mà ngay cả Cựu Ước cũng có “Hỡi thế gian chúng ta chẳng phải là có chung một Cha hay sao?” (Malachi 2, 10).

Chẳng những thế Kinh Thánh Cựu Ước còn cho Thiên Chúa là chẳng khi tiên báo và giao ước mới thế này “Này những ngày đến đây Ta sẽ lập một giao ước mới với Israen và với nhà Giuđa. Giao ước này Ta sẽ không theo giao ước mà Ta đã kết hôn với thế phụ chúng nó trong ngày Ta nắm tay dắt ra khỏi đất Ai Cập thế Giao ước mà chúng đã phá đi, để rằng Ta là chẳng chúng nó” (Jer 31, 31-32).

Thiên Chúa thì là chúng trong Cựu Ước đến là Cha trong Tân Ước đã có một bước tiến gửi đáng kể những cái hai tính chất này cho đến sự hòa hợp cho một cái cánh cửa mở ra. Đó là nên một với nhau. Giữa cha chúng và vũ trụ sao cũng vậy không thể cùng huyết thống. Giữa Cha và con tuy cùng máu mủ ruột thịt nhưng vẫn còn ở ngoài nhau. Chúng có nên một mà không trong nhau. Mục đích rõ ràng một cái khác của Đức Kitô là để cho ta có thể nên một với Thiên Chúa, thế nhưng để có thể thế thì hiện tại vì nên một này trước hết cần phải nhận biết và phân biệt Ngài như là Đức Cha. Trong nhiệm vụ thế này do những hạn chế của thế nhân kinh nghiệm duy lý đã trở nên xa cách thành ra một Đức Thiên Chúa hoàn toàn ngoài lại chúng ta có chút liên hệ chỉ với con người, với cuộc sống. Chính bởi lý do này mà giáo hội đã trở làm một diễn vai trò hướng dẫn tâm linh của mình. Giữa đây để sự hòa hợp của những trí tuệ và với một cái khác bằng cách chấp nhận một đức Thiên Chúa ở trong. “con hãy chấp nhận trở nên một với tất cả những gì đang sống, hãy chấp nhận nên một với cha, con đừng nhút nhát như trước. Chúng ta con là cái cảm thấy mình không xứng đáng chấp nhận sự hòa hợp như thế của chúng ta. Cảm nghĩ mình không xứng đáng đó là cái phân chia chúng con khỏi cha, là Tội Hóa của chúng con. Thế quá xa xưa người ta đã nói với con người rằng họ là những kẻ tội lỗi không thể, và họ không đáng được song hành và nói chuyện với cha. Thế quá xa xưa họ đã tách rời khỏi cha cho đến nỗi không còn nhận ra cha nữa, không còn biết rằng cha đang ở trong họ. Con hãy loại bỏ dứt khoát khỏi những quan niệm sai lầm đó về cha. Cha là tình yêu, cha đang ở trong con, con hãy chấp nhận sự hòa hợp như thế của chúng ta với niềm vui sống. Hãy chấp nhận nó như một em bé và đừng một thì giờ và nghề nghiệp để hiểu đi hiểu đó bằng cái đầu” (Aileen Caddy Sđd ngày tháng 11).

Hiện bằng cái đầu thế là hiện bằng lý trí, đây là khả năng phán đoán của con người. Khả năng này rõ ràng cần thiết cho đến sống thế để những người là một trở ngại đối với đến sống tâm linh. Cùng một lý do với Đức Thiên Chúa là cha thì cần phải đi theo con để những thứ này mà có thể sà vào lòng ngài được. Sà vào lòng có nghĩa là nên một với nhau, giữa cha và con đã có sự hiệp nhất hoàn toàn chúng ta còn phân cách nữa. Đây chính là cái cánh cửa sự khám phá, tuy nhiên nên hiểu sự khám phá cha con là như thế nào? Dĩ nhiên Đức Cha ở đây phải là đức ngài nội tại và như thế phải chăng cuộc tìm kiếm Thiên Chúa cuộc cùng chung là để khám phá với Đức ngài đã sẵn có ở nơi mình?

V. Kết hợp với cái đã sẵn có

Cái sẵn có ở tâm hồn của một một con người phải là để tiếp nhận của sự tìm kiếm. Với Đức Chúa thì để tiếp nhận này là Đức Cha. Với mình triết Đông phương là Thiên lý. Với Đức Phật là Phật. Bởi cái sự tìm kiếm nào nếu không nhận được chính kết hợp được với cái đã sẵn có đó để phải coi là người đi lạc. Quan điểm Nho giáo cho rằng Thiên lý tại nhân tâm và để phân biệt tiểu nhân, quân tử, mình triết cho rằng tiểu nhân không biết đến Thiên lý này có ở nơi mình để rồi cứ chạy theo người khác, còn quân tử là người biết quay trở lại sống với Thiên lý nơi mình “Cổ quân tử kính kẻ tửi kẻ già, nhi bất mị kẻ tửi thiên già. Tiểu nhân thì kẻ tửi kẻ già nhi mị kẻ tửi thiên già. Quân tử kính kẻ tửi kẻ già, nhi bất mị kẻ tửi thiên già thế dĩ nhứt tiểu nhân già. Tiểu nhân thì kẻ tửi kẻ già,

những kẻ thì thiên gi, thì dĩ nhiên thoái gi” (Cho nên người quân tử chớ kính cái mình mà không mình cái tr. Kẻ thì u nhân thì b cái mình mà mình cái Tr. Người quân tử chớ kính cái mình mà không mình cái tr cho nên ngày mất thì n. Kẻ thì u nhân b cái mình mà mình cái Tr cho nên mất ngày mất lui (T.T.Kim Nho Giáo quy n thơ ng)

Phật giáo nói “ Tâm tâm Phật” (ngoài tâm không Phật, ngoài Phật không tâm) và cho rằng những ai tìm kiếm Phật bên ngoài Tâm đ u là người ph báng Phật. Bồ Đ Đ t Ma s t nói “ Nếu người ch ng th y Tánh, suốt ngày lăng xăng niệm Phật thì ng kinh, g ng h c siêng năng sám h i hành đ o, th ng ng i ch ng đ y, h c r ng nghe nh u. Khi công đ ng h nh, l y đó làm Phật pháp, các chúng sanh này đ u là người ph báng Phật pháp. Ph i bi t Phật tr c Phật sau ch nói th y Tánh , n u th y t tâm là Phật, ch ng c o b râu tóc, m c áo tr ng cũng là Phật, ch ng th y Tánh c o b râu tóc v n là người đ o. Nho giáo m c đ u có đ ra lý thuyết Thiên lý thì nhân tâm th t đ y, th nh ng có l may ra ch có ông Kh ng thi hành đ c chút nào thôi ch còn th t ra nó đã s m b các ch đ phong ki n l i đ ng và các nho sĩ h u h t tr thành h nho c . Phật giáo nêu cao ch tr ng t c tâm t c Phật nh ng tuy t đ i đa s l i ch thích đức t ng Phật Thích ca cúng vái kh n c u nh m t đ ng th n linh ban n giáng h a. Đ c Giêsu Kitô rao gi ng Tin M ng là đ cho m i m t người có th nh n bi t và h i nh p v i N c Tr i trong tâm h n mình nh ng th n h c l i ph nh n cho đó không ph i là th c t i n i tâm. N c Tr i, cái th c t i “ trong” mà Đ c Kitô rao gi ng đó n u ch bi t quan ni m m t cách máy móc nh là m t th lãnh th , m t th khu v c đ a lý thì không sao mà có th ch p nh n nó “ trong” cũng nh Thiên Chúa n u c ch p ch c là Đ ng Th n linh T o Hóa thì Ngài ch ng th n i t i.

Dù g i là Thiên lý là Phật là N c Tr i là Thiên Chúa Toàn Năng gì gì đi n a thì đó cũng ch là những danh x ng g ng mà đ t v y thôi ch đó hoàn toàn ch ng dính đ p chi t i th c t i. Ch p vào những cái tên (danh t ng) đó thì muôn đ i muôn ki p s ch ng bao gi có th nh n bi t đ c cái th c t i “ bên trong” mà ch có th đ t đ c sau khi đã d s ch t t c nh ng ch p chu c vào ngôn t v n t . Th c t i y b i nghi p ch ng che l p th nên t t c chúng sinh đ u không th nh n bi t, duy ch có ch Phật là nh ng v đã th u tri t B n Tánh (K i n Tánh) m i bi t. Đ c Kitô nói “ Các người ch ng t ng bi t Ngài, nh ng Ta bi t Ngài. Nếu Ta nói rằng Ta không bi t Ngài thì Ta cũng nói đ i nh các người v y” Ga 8, 55). Chúa nói “ Bi t Ngài” đ đây t c là nh n bi t v Đ ng Cha n i t i trong chính mình, Đ ng Cha y là m t th c th v n dĩ đã s n có viên mãn thành toàn trong m i m t người trong chúng ta t thu đ i đ i nh ng l i ch ng ai hay bi t. Đ c Kitô rao gi ng Tin M ng cũng t c là ch cho con người đ có th nh n bi t v Đ ng Cha y. Nh n bi t Đ ng Cha hay v N c Tr i cũng là nh n bi t v S S ng Đ i Đ i v n s n có n i mình “ S s ng đ i đ i là nh n bi t Cha t c chân th n duy nh t cùng Giêsu mà Cha đã sai đ n” Ga 17, 3).

Đ ng Cha hay chân th n hay Th n khí “Đ c Chúa Tr i là Th n Khí”Ga 4, 24) ch là m t th c t i duy nh t, th c t i này tr c h t c n ph i đ c nh n bi t r i m i có th khai thác t c s ng

kết hợp được. “Tôi cần những gì con đang cần thì con đang có trong con, nó đang mong chờ được biết đến. Được triền khai và được phóng ra. Một hạt dẻ chĩa thẳng trong nó một cây sồi vĩ đại. Con đang có trong con một tiềm năng to lớn, cũng như hạt dẻ phải được trồng xuống đất và được chăm sóc, để nó lớn lên và trở thành cây sồi kia. Cái đang trong con phải được biết đến đã rồi mới có thể trở lên và được sống trong toàn vẹn. Nếu không nó sẽ chết yên trong con. Điêu mà thực sự xảy ra cho nhiều tâm hồn là cái tiềm năng to lớn đó không bao giờ được phát triển trong cuộc sống đời này, mà nó chỉ bị di chuyển từ kiếp sống này sang kiếp sống khác, cái quá trình này thật vô dụng” (Aileen Caddy Sđd ngày 11 tháng mười một)

Một khi đã nhận ra sự sống đời đời của mình và sự kết hợp với nó thì tuấn tác không còn nghĩa lý gì nữa và quá thật đúng là như thế, ta đã tồn tại và sẽ còn tồn tại mãi mãi muôn đời “ Con vẹn toàn và trở nên thanh gian và cùng già nua như cái vĩnh hằng ” (Aileen Caddy Ngày 31 tháng giêng). Nhận ra sự sống đời đời của mình tức cũng nhận ra mình vẹn toàn là toàn hảo “ Con hãy biết rằng và không một chút nghi ngờ là con rất toàn hảo như Cha là toàn hảo, và không có một chút gì nào của con. Hãy bắt đầu ngay từ bây giờ nhận ra cái thật nhất trong con và khi làm như thế con hãy làm xuất hiện cái thật nhất của con ra. Nó đang ở đó, nơi sâu thẳm nhất trong con nhưng nó đã trở nên rất kín và khó mà nhận ra nó ” (Aileen Caddy ngày 12 tháng ba)

Nhận ra sự sống đời đời của mình tức cũng là nhận ra mình vẹn toàn do “ Mọi con người đều có thể do, chỉ cần một điều là họ phải muông như nhận ra nó và giữ lấy nó. Thế do đó đã được trao phó cho con, nhưng con phải tiếp nhận nó trước khi có thể sống, thì sao lại không chấp nhận thể do của mình ngay từ bây giờ và ý thức rằng mình không phải thuộc vào người nào hay cái gì cả, mình có thể làm bất cứ điều gì mình muốn ? (Aileen Caddy Sđd ngày 27 tháng hai). Là nhận ra sự sống đời đời cũng tức là nhận ra sự bình an vẹn luôn sẵn ở nơi mình ” Sự bình an bắt đầu từ bên trong, nó ở sâu thẳm trong mỗi tâm hồn, như một hạt giống như xú đang chờ nảy mầm, mọc lên và sinh hoa trái. Phải cho nó những điều kiện tốt, môi trường thích hợp và chăm sóc kỹ lưỡng trước khi nó có thể mọc mầm. Con hãy bình tĩnh và tạo những điều kiện tốt, nhưng cần may mắn bất ngờ. Một khi thành hình nó sẽ tiếp tục mọc lên, nhưng trong những bước đầu non nớt của nó, nó cần được giúp đỡ và nâng niu. Như vậy là con đang giữ trong con cái chìa khóa của hòa bình thế giới, con đang một thì giữ mà nhìn xem cái hồn đẹp và rồi rèn luyện giữ của thế giới nhưng hãy bắt đầu với đức độ và đức tin. ” (Aileen Caddy Sđd ngày 18 tháng tư).

Đã hơn nửa thế kỷ rồi khi “ Tiếng Thì Thào ” được viết bởi Aileen Caddy, tình hình thế giới xem ra còn hơn đẹp và rồi rèn luyện bồi đắp. Tuy nhiên điều đáng lo không chỉ được sống mà còn phải sống và được sống mà nét đẹp trong đó được nhiều nhà sống và xã hội học báo động là sự bất ổn không biết ngày nào sẽ bùng nổ vào đầu của con người “Được đi tìm của thế đời ta là âu lo và lo lắng sinh, một sự âu lo không rõ nét nhưng đủ khi nhìn cho các cá nhân phải đi tìm cho mình một nơi trú ẩn, một sự che chở ” (Jean Delumeau Tb CG & DT số 1092 – 1093). Khi mà đức tin tôn giáo không còn thì những nơi trú ẩn, những sự che chở mà con người tìm đến lại là “ thu hút bởi bài, những điều huyền bí, những ông thầy lang, những đạo sĩ, những phù thủy...Cần biết âu lo của con người thế đời cần phải được chữa trị, nếu không sẽ đi tới vong là điều không thể

tránh. Thế những trước hết cần phải thấy được nguyên nhân của nó. Nguyên nhân căn bản này là do con người khi còn biết tin vào đâu. Gia đình từ ngàn xưa vốn là mái ấm, là nơi che chở thì nay trong xã hội thành thị công nghiệp đã bị lung lay tan rã. Công đức tôn giáo trước đây vốn là chỗ dựa tinh thần cho con người thì nay trong trào lưu tục hóa, chính các giáo hội cũng đang còn lý do để tồn tại. Các chế độ pháp quyền, những lý tưởng cách mạng trước đây hợp với con người xây dựng, đấu tranh cho một thế giới đẹp hơn thì nay thế cho thế các chế độ pháp quyền thế cho thế là nơi để người ta dễ dàng ăn nuốt nhau một cách hợp pháp, còn lý tưởng cách mạng rút cục chỉ là ảo vọng. Sự tan rã của gia đình, của công đức tôn giáo của các chế độ và lý tưởng cách mạng là điều đương nhiên khi mà những điều kiện hình thành nên chúng đã không còn nữa. Còn xã hội nông nghiệp thì gia đình còn, còn đức tin thì tôn giáo còn, còn ảo tưởng thì còn lý tưởng cách mạng. Tất cả chung của tất cả những tan rã này là do đã có sự lطم trong việc nuôi dưỡng trẻ. Lطم ra con người phải biết tin vào chính mình chứ không phải những cái bên ngoài mình như gia đình, công đức, chế độ...

Nói như vậy không có ý bêu rủa những phải hay bất gia đình, giáo hội hay chế độ xã hội mà trước hết đó chỉ là những phụ thuộc, mà để duy trì cái cần thiết cho sự tồn vong của con người những đó không phải là cứu cánh. Vả lại chính khi đã biết đến gia đình, giáo hội, chế độ vào đúng vai trò phải có thì của nó chỉ không phải là cứu cánh thì nhân loại sẽ tránh được tất cả những tội ác, khổ đau, chiến tranh, cướp bóc, tin tôn giáo và chiến tranh xâm lược... Một khác có như thế mới hiểu được lời Đức Kitô “Trước hết hãy lo tìm kiếm Nước Trời, còn mọi sự khác Thiên sẽ thêm cho” (Lc 12, 31). Một khi đã hết lòng tìm kiếm thì tất cả sự được Nước Trời làm gia nghiệp tất cả Sự Sống Đời Đời mà của gia đình, công đoàn đến nước của gia sự được an vui hạnh phúc. Sự dĩ nhân loại ngày nay lâm phải tình cảnh âu lo thế này là bởi đã không biết nương tựa vào mình mà lý do không biết nương tựa vào mình là vì đã không tin, không sống Tin Mừng của Đức Kitô. Trước thế mạt kiếp gây nên đổ vỡ trong tôn giáo đến ngoài xã hội, thế cho gia đình đến của quốc gia Đức Kitô thông qua Những “Tiếng Thì Thào” lại tái rao giảng Tin Mừng Nuôi Trồng họ có thể một lần nữa cứu vớt nhân loại. Và bởi vì cái tâm thế của hoàn cảnh sống của con người ngày nay đã khác xa với cách nay hai ngàn năm thế nên để thích hợp, tất nhiên cần phải có một Tin Mừng mới.

VI. Tin Mừng mới

Dù được gọi là Tin Mừng mới, thế những cũng vẫn là một với Tin Mừng mà Đức Kitô đã rao giảng cách nay hai ngàn năm. Tính chất mới mẻ này, chỉ mới là phần hình thức diễn ra cho phần nội dung thì hoàn toàn không thay đổi. Đức Kitô trước sau cho rao giảng có một Tin Mừng duy nhất đó là Tin Mừng Nước Trời. Ngoài Tin Mừng này ra Đức Kitô không hề rao giảng bất cứ một Tin Mừng nào khác “Không có Tin Mừng nào khác đâu, chúng ta là có một kỳ diệu kỳ diệu anh em, muốn canh cánh Tin Mừng của Đức Kitô đó thôi. Những điều chúng tôi học thiên sự trên trời có giảng cho anh em một Tin Mừng nào khác với Tin Mừng mà chúng tôi đã rao giảng cho anh em thì người ta đáng bị nguyền rủa” (Gal 1, 7 – 8). Tin Mừng mà Đức Kitô rao giảng đó là

Tin Mừng và Những Trại. Thế nhưng tôi bao giờ cũng qua xét trên phương diện giáo lý cũng như trên hức Tin Mừng này đã không hề được chính thức nhìn nhận. Tuy nhiên như thế không có nghĩa Tin Mừng đã bị gột sang một bên để đi theo một thứ Tin Mừng khác, bởi vì xét trên phương diện sống đạo thực hành, Đức Kitô vẫn được phụng thờ và Tin Mừng của Ngài, mặc dù giáo lý không hề được triển khai, nhưng vẫn mang lại những kết quả vô cùng lớn. Tại sao giáo lý không triển khai mà Tin Mừng của Đức Kitô vẫn được thực hành? Đó là bởi Tin Mừng này đã đi qua con đường của Đức Kitô, tức là đi vào lòng người để đi sau trên Những Thiên Đàng. Vì vậy cánh là Những Thiên Đàng như thế Đức Kitô Rời xem ra có vẻ như chúng quan hệ gì đến Tin Mừng của Đức Kitô bởi vì Những Thiên Đàng, ngay cả ta chỉ có thể đến được khi bước vào để đi sau tức là phải qua cái chết. Đang khi đó Tin Mừng rao giảng Những Trại này mà những này lại đòi hỏi cần phải đến ngay ở đời này. Họ đã nghĩ rằng thế đã sẵn có, mà đã sẵn có thì phải đến ngay ở đời này, còn phải chờ đến đời sau thì không thể nói như vậy. Một khác biệt có thể bước vào để đi sau trên Những Thiên Đàng thì cần phải khinh chê xác thịt, thế bề cõi đời. Không khinh chê thế bề thì không có cách chi bước vào để đi sau được. Tuy nhiên việc khinh chê thân xác, thế bề thế gian đã bị người ta công kích một cách rất dữ dội. Nietzsche nói “Trong những ngõ hẻm tăm tối, bên như những và bên như thế này người đời không ngoan làm chi cho một xác. Thôi cứ sống yên lành là hơn cả, cứ sống như nhồi nhét nuôi những hoài bão lớn lao làm chi. Trại này tâm trí chúng như một chiếc bao tử mềm yếu, nên chúng chỉ biết khuyên người ta chờ chết” T.T. Đền Triết Học Hirô Sinh).

Phải chăng cũng vì những lý do đó mà thế gian hiện nay đang làm cái việc duy nhất là vẫn để khinh chê thế gian để đi vào thế hóa? Một khi đã bước vào con đường thế hóa thì trước tiên Những Thiên Đàng phải bị biến, bởi chúng có đời sau thì Thiên Đàng tồn tại sao được? Thế hóa sẽ được nên ngay từ khi tôn giáo. Tại sao thế? Bởi chúng muốn đích của tôn giáo không phải là để thỏa hiệp với thế gian mà là để giải thoát khỏi sự trói buộc của nó. Thỏa hiệp hoàn toàn khác với giải thoát, thỏa hiệp thế là lấy cõi thế gian này làm cánh, còn giải thoát có nghĩa cho thế gian là trở ngại. Sự trói buộc của con người đã vướng vào phải thế muốn kiên trì, bởi thế thế mình chết để cái mới gút đó là đi vào không thế. Đức Kitô xưng thế rao giảng Tin Mừng là để nói lên sự thật rằng thế thế thế mới người đời là Con Thiên Chúa, khi nào ta tin và nhận ra sự thật đó là lấy thế để giải thoát “Sự thật sẽ giải thoát các người” Ga 8, 32). Hiểu như thế thì giải thoát khỏi thế gian không có nghĩa là phải đến đời sau khi chết, hoặc ra khỏi thế gian này. Nếu vẫn còn ở trong thế gian, trong xác thân này mà vẫn tin vào chính mình là Con Thiên Chúa thì đâu cần gì mà phải khinh chê hay thế bề “Con đang ở trong thế gian, nhưng con không thuộc về thế gian, không cần phải để cho thế bề chìm con xuống. Con cần thế gian thế bề nó nhưng để con có chỗ ở và cũng để con có chỗ ở con. Trong thế này, không cần phải phải rách rưới và rách tro trên đời, hoặc đi khắp nơi tuyên xưng mình là kẻ tội lỗi khốn nạn và không xứng đáng được gọi là Con Cha yêu quý. Lời đời này thuộc về thế bề xa rời, nó sai và và không còn phải vậy nữa. Con hãy chấp nhận việc chúng ta là một và Cha ở trong con. Con hãy thế bề thế bề mình thoát ra khỏi những tăm tối của đời này sai lầm đó mà vẫn thế bề ánh sáng vinh quang. Hãy để cho cái cũ lùi lại phía sau và hãy để cho nó chết đi một cách tự nhiên. Con hãy đi vào cái mới, hãy tái sinh trong thế khí và sự thật và hãy khám phá ra ý nghĩa của sự do đích thế bề” (Aileen Caddy Sđd ngày 11 tháng 10)

Tin nhận mình là Con Thiên Chúa, đi vào này phải chăng cũng rất bình thường? Bởi vì ai ai

Đức Kitô đang khi rao giảng trước ngài Do Thái ném đá vì cho rằng “ngươi và ngươi là ngươi mà lại dám tôn thờ là Đức Chúa Trời thì Ngài bèn trích dẫn Kinh Thánh để đáp trả thế này “ Trong sách luật của các ngươi thì há chẳng chép rằng Ta đã nói các ngươi là Thiên hay sao. Nếu Thiên Chúa gọi ngươi không được nghe Đức Ông ĐCT phán là Thiên , mà Kinh Thánh thì không bác bỏ được thì Ta đây là Đức Ông Cha đã bày tỏ ra Thánh và sai xuống ngươi gian nói rằng Ta là Con Thiên Chúa, cớ sao các ngươi lại cáo Ta là nói phạm thượng” Ga 10, 33 – 36). Ngài và Đức Chúa Giêsu như Ngài nói đã được bày tỏ ra Thánh mà ngài Do Thái còn ném đá và sau đó giết chết vì cho rằng đã làm nguyền phỉ nguyền chỉ là chính họ và chúng ta bây giờ có dám nhận mình là Con Thiên Chúa hay không ? Chắc chắn là không bởi vì trong thời đại họ có ám này ngay cả với Đức Ông Thiên Chúa mà còn bày khai tỏ huân chỉ là Con Thiên Chúa ? Thế nhưng sự thật muôn đời và sự thật. Điều Đức Kitô xưa kia rao giảng Tin Mừng là để cho con người có thể hiểu biết với Đức Ông đã có sự nên nơi mình thế nào thì nay trong

19 / 40

Giáo hội đã nhieu lần hô hào cần phải tái rao giảng Tin Mừng thì đây Đức Kitô thông qua những “Tiếng Thì Thào” đã chỉ đường cho chúng ta biết cách đi ra khỏi Tin Mừng mới. Tin Mừng này như đã nói, mới mà không mới bởi chúng ta ở sau vãn là một khi và Đức Cha nói thì. Cái mới của Tin Mừng như vậy không phải là nội dung mà là đường lối thi hành Trách nhiệm này cho là một thể lý thuyết xuống mang tính giáo nghĩa này nên còn bấy giờ là của chúng ta cá nhân. Tính chất cá nhân trong việc thi hành mới của Đức Kitô là một đòi hỏi tất yếu mà chúng ta không thể có bất cứ một cản trở nào, bởi lẽ đó nên vì đây là công việc của niềm tâm, không ai có thể làm thay cho ai được. Một điều Tin Mừng mới là việc chỉ dành cho chúng ta cá nhân nhưng đây là khi đó của chúng ta cách mạng tâm linh như mới khai sinh một thể mới “Nhưng cánh cửa lớn để quay trên những cái bên là bé nhỏ. Nhưng bên cạnh là lòng để phát xuất từ những cái bên để như bé. Con có biết không vì xẩy ra ở Findhorn nó bắt đầu rồi là đến gần rồi sau đó, nó phát triển thành một phong trào toàn thể giáo, toàn cầu, một nền tảng rồi cũng mau biến thành một cuộc cách mạng. Nhưng đường lối của Cha thì rất là và tuy nhiên đi xuống không giảng đường lối của các con đâu. Hãy đi trên đường của Cha với niềm tin và cậy trông tuy nhiên đi rồi con sẽ thấy những kỳ công và vinh quang của Cha tràn lan khắp nơi. Mùa xuân của Thiên mới đã đến, nó bắt đầu trong một sự hài hòa, mới mới và phong phú tuy nhiên đi xuống, mà không có gì ngăn cản nó. Một sự điều có lúc có mùa của nó và bấy giờ là mùa là lúc cho việc khai sinh của Thiên Mới” (Aileen caddy Sđd ngày 1 tháng năm)

VII. Thiên mới mới

Nhân loại đã bước vào thiên niên kỷ thứ ba, một thiên niên kỷ mới mới tiên tri cho biết sự là thiên mới của tâm linh, chúng ta biết tiên tri này mang tính xác thực được bao nhiêu, thế nhưng có một điều không ai có thể phủ nhận, đó là nhân loại nói chung và các tôn giáo nói riêng đang trải qua một cơn khủng hoảng hệt sự sụp đổ của một thế hệ mà khía cạnh nguy hiểm nhất đó là hiện tượng tục hóa (Laïcité) Tục hóa có nghĩa là lý thuyết làm của chúng ta, khi lý tôn giáo bước ra bên ngoài như một chuyện riêng tư, đôi khi bị coi là có hại cho việc xây dựng xã hội trên thế. Đây ta thấy giáo hội tiên tri về thiên mới tâm linh và hiện tượng tục hóa hiện nay phải chăng có gì đó mâu thuẫn? Làm sao để có thể bước sang thiên mới tâm linh bằng cách loại bỏ tôn giáo? Hay phải chăng đã đến lúc tôn giáo phải chấm dứt để cho thiên mới tâm linh xuất hiện?

Vấn đề sáng tỏ khi ta xác định được tâm linh là gì. Nói rằng thiên mới này là thiên tâm linh, điều này không có nghĩa chúng ta nay mới có tâm linh còn trước đó thì không; chúng ta phải thấy rằng tâm linh là lãnh vực của đời sống linh hồn thì trước đây trong Đạo Cơ Đốc thì tất cả mọi tín hữu khi biết chăm lo cho đời sống phần rỗi của mình thì điều sống đời tâm linh của. Nhưng nay thì khác, có hai trường hợp xảy ra= một là nếu không tin có linh hồn và đời sau gì hết thì vãn điều tâm linh chúng ta cần để làm gì và hai là nếu tin có linh hồn nhưng quan niệm của chúng ta đã khác. Trước đây sống đời tâm linh là để lo cho phần rỗi đời sau trên Nền Thiên Đàng. Còn nay thì cũng vậy phải lo cho đời sau mà cũng vậy phải lo cho đời này, thậm chí phải lo cho đời này tất cả mọi việc có thể bước vào đời sau. Trong trường hợp thứ hai thì đó là quan niệm coi tục hóa như là một điều xấu của thiên mới (Xem T.Cm Ns CG&DT số 13/66) Có nghĩa là một hình thức tôn giáo tuy nhiên vô thần sự xuất hiện, còn tôn giáo quy phạm theo Đạo Cơ Đốc (Công giáo truyền thống) sẽ chấm dứt “Ông Jean Francois Mayer nhà sư học ngữ và Thuyết Sĩ chuyên nghiên cứu về các giáo phái trước hiện tượng này đã nói = trong thế gian bao lâu nữa chúng ta còn

có thể nói về lòng đạo đi song song với tôn giáo quy phạm? Sự tồn tại của một quy phạm của các giáo hội cũng càng ngày càng trở nên mờ nhạt. Liệu trong tương lai còn tồn tại những giáo hội có khả năng cung cấp một quy luật cho toàn thể xã hội hay không chỉ cho một nhóm người? hãy nghĩ rằng một đạo có những đạo chỉ tôn giáo bao bọc chúng ta trong bầu khí văn hóa, những ta vẫn có thể sống trong một thế giới mà trong đó các truyền thống tôn giáo chỉ đạo của Tây phương không đóng một vai trò nào cả” (Ns Cg & Dt số 29/97)

Đúng là những gì ta có thể sống trong một thế giới mà trong đó các truyền thống tôn giáo chỉ đạo của Tây phương (ám chỉ Kitô giáo) không đóng một vai trò chỉ đạo, thế nhưng thế có thì những gì ta có thể sống không còn tôn giáo hiểu như là một sinh hoạt tâm linh hay không? Chính cuộc sống thiêu hủy phần tâm linh đã đẩy nhân loại vào cơn khủng hoảng như hiện nay đang thấy chỉ không phải nguyên nhân nào khác. Như vậy và vấn đề đặt ra đây không thể phải nhận tôn giáo quy phạm, coi nó như một thế giới đáng...vượt đi mà còn phải tìm ra đó các yếu tố tâm linh đích thực. Yếu tố tâm linh cách nay hai ngàn năm Đức Kitô đã truyền đạt cho những đàn bà xứ Samari bên bờ giếng Giacop thế này “Hãy tin Ta, giếng nước các ngươi thì lấy Cha chúng tôi trên núi này, cũng chẳng gì ở Giêrusalem. Các ngươi thì lấy đi nước các ngươi không biết, còn chúng ta thì lấy đi nước chúng ta biết. Vì sự cứu rỗi đến từ Israen. Nhưng giếng sâu đến mà nay đã đến rồi khi kẻ thì lấy Cha, hãy lấy tâm linh và lấy thật mà thì lấy. Cha vẫn hằng tìm kiếm những người như vậy để thì lấy Ngài, Đức Chúa Trời là Thiên khí, nên những ai thì lấy Ngài phải lấy tâm linh và lấy thật mà thì lấy Ngài” (Ga 4, 21 – 24)

Đức Kitô nói “Đức Chúa Trời là Thiên khí” và Thiên khí đó có thể tồn tại ở đâu đó con người thì lấy nếu chúng phải ở trong chính tâm hồn của mỗi người? Bởi ĐCT ở trong Tâm thế nên phải xoay cái Tâm trở ngược vào bên trong mà thì lấy. Trách đây trong Đạo Cơ Đốc thì nói đến tâm hồn không có nói chỉ đến niềm tin vào Đức TC nơi thì những trong thế hành mỗi tín hữu vẫn tin có linh hồn, tin có sự thiêng liêng phải đời sau. Đây là đạo của đạo làm lợi và đạo để hiểu quả đời đời. Thế nhưng nay niềm tin đến sự đó đã không còn và để thay thế những gì ta đòi hỏi để thế lý luận, để thế khảo sát phân tích nghiên cứu giếng thích chán chê rồi lại quay sang bờ không để giếng thích mà phải...cái thế, biến đổi bất một thế giới v.v...Tôn giáo thay vì là con đường thế giới tâm linh tính thì lại trở thành một thế nhân bản chỉ nghĩa không thiêng liêng, rút cục nhân bản chỉ thế thế đâu mà chỉ thế thế toàn là gẫu ỏ, chia rẽ, để lại cho nhau không ngừng. Tình thế này sẽ còn kéo dài mãi và rồi có thể sẽ chỉ chỉ một để đầy họ đi tìm vong hồn con người không chỉ tìm đường trở về với bản tâm, nguần an vui phải có hạnh đã sẵn để ở nơi mình “Có quá nhiều tâm hồn phí phạm thế giới và nghề nghiệp để thế cáo mỗi người và vì thế biết đến đức chúa thế giới này. Thay vì hạnh nhận thế thế có thể làm một cái gì đó cho nó khi họ biết biết đến ngay thế chính mình. Con hãy trách thế biết đến đến đến nhà của của con. Khi những gì ta ném một hòn đá xuống cái hố nước, những gì nấn nấn ra rồi ra, những gì chúng đi thế hòn đá đó. Con hãy biết đến thế chính mình, rồi con mới có thể chiểu ra sự bình an yêu thế thế hài hòa và thông cảm đến với mỗi tâm hồn chung quanh con. Ngay thế bây giờ con hãy hành động đi, con khao khát thế thế một thế giới thế để thế thế, vậy con hãy làm một cái gì theo thế thế đó, không phải chỉ tay năm ngón cho những khác những hãy nhìn vào con, mọi tìm thế trong tim con. Vậy những gì không để thế ngay người và tìm ra lại giếng đáp thế trong con. Như vậy con mới có thể tiến lên một cách uy phong

và trở nên ,mặt cánh tay được lồng cho những ngón tay xung quanh và cho những ai đến với con. Sự đổi thay phải và chờ đợi để chờ cá nhân rời khỏi lan rộng ra cộng đồng, thành phố, để trở nên và thời gian” (Aileen Caddy Sđd ngày 13 tháng bảy)

Tất cả mọi sự, cho đến thay đổi của một thời điểm, đều bắt đầu từ nơi mọi mặt cá nhân. Điều này xem ra có vẻ quá hoang đường cho những sự thật là đúng như thế. Đồng phạm có đưa ra nguyên tắc “ Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ ” Còn phải hiểu “ Bình ” ở đây không phải là mang quân đi đi bình trị các quốc gia khác mà là đem lại bình an cho hết thảy mọi người không phân biệt màu da chủng tộc... hoặc cao hơn một bước nữa đó là đem lại an bình cho toàn thể chúng sinh trên trái đất. Và để có thể đem lại bình an cho hết thảy thì Tâm mình phải được bình an trước đã. Một khi tâm đã được bình an thì đi đến gặp gỡ trao đổi với bất cứ ai cũng là trao đổi sự bình an, điều này chúng ta khác nhau ta chỉ cần mang vào đôi chân hai mảnh da (đôi giày) thì đi đến bất cứ nơi nào cũng là đi trên da thay vì phải trải những tấm da thu được khắp nơi khắp chốn. Trải những tấm da thu được khắp nơi khắp chốn đó là việc bình thiên hạ, điều này không thể làm. Còn mang giày vào chân của tu thân, là sống cuộc sống tâm linh thì ai cũng có thể làm dù là ngu dốt hay già lão bình thường an vui... Những những mặt việc phải nói là rất lớn, vô cùng lớn, đem lại bình an cho chính mình và mọi người những việc này chúng ta ai cũng làm. Tại sao như vậy ? Bởi vì trước hết có thể thấy sự sống cuộc sống tâm linh trong thời điểm này đòi hỏi phải có sự dũng cảm. “ Thời điểm này đòi hỏi sự dũng cảm và nhiệt tình cũng như một đức tin và niềm cậy trông vào những đức hạnh của đá tảng. Đây là cuộc phiêu lưu đi xuống và như vậy phải có tinh thần phiêu lưu để xông tới và xâm nhập vào nó ” (Aileen Caddy Sđd ngày 6 tháng mười một)

Sao có thể nói con đường tâm linh đi vào thời điểm này là cuộc phiêu lưu ? Bởi vì con đường này không hề có sự an toàn mà phải tự mình khai phá. Tất cả những gì có trước đó mang tính chính thống đều cho được các đức hạnh công nhận, cũng cần phải biết duy trì xét lại. Ngay cả những gì được gọi là đức tin thì những nó mang nặng tính chất công thức giáo điều cũng đều trở thành vô giá trị. Tóm lại đây phải là một cuộc mạo hiểm cá nhân mà không một kinh nghiệm nào dù là của bất cứ một nhân vật nào có thể giúp ích. Tuy nhiên như vậy phải chăng mục đích hành cuộc phiêu lưu tâm linh này cần phải vượt qua tất cả mọi hình thức tôn giáo quy phạm mà mình và cha ông trước đó vẫn theo ? Không, chúng ta phải vượt qua ý nghĩa cuộc phiêu lưu này là vượt qua tâm chế không phải hình thức bên ngoài. Về hình thức thì hãy như vậy nguyên, chỉ có nội dung là điều mới, sự đổi mới này thật triết để, có nghĩa rất khác với truy cập thông tin, cần những điều phải tin và phải làm. Với phần nội dung điều mới triết để như thế có thể có nguy cơ đưa đến rời hay lạc đường không ? Điều này có quan hệ với phần hình thức sống đạo bên ngoài. Nếu phần hình thức vượt qua nguyên, có nghĩa vượt qua một cuộc sống của người tín hữu bình thường, kinh nghiệm lý nghiệm chứng thì bước đầu không lạc, không rời khỏi chúng ta ngoài nội tâm bên trong còn có được những đoàn sống cần thiết. Về việc chúng ta cho thấy cuộc mạo hiểm đã đi đúng hướng đó là sự an tâm tâm linh, ý thức những gì mình đang theo đuổi là vâng theo Thánh Ý Chúa. “ Con có cảm thấy con là thành phần của cái gì mới mẻ không ? Con có cảm thấy con đang hòa tan trong cái thế giới mới cách hài hòa tuy thế hoặc con cảm thấy với những khó khăn ? Nếu như vậy thì con hãy nên ra khỏi đó và tìm một lối đi khác. Chỉ có những linh hồn biết hài hòa với cái mới, biết để lại những điều cũ và không theo đuổi cái cũ và có tinh thần mạo hiểm mới sống sàng lọc xúc với cái mới và có khả năng đến bước vào một cách tự do. Nếu con

còn muốn níu bám vào những lối thói cũ và những tư tưởng cũ, sẽ phải đối phó với những cái khuôn đúc, vậy là con chừa sẵn sàng cho cái mới đâu. Điều này đòi hỏi dũng cảm, sẵn lòng, quyết tâm và nhìn thấu xa trong nội tâm là những gì con đang làm là đúng” (Ailee Caddy Sđd ngày 17 tháng mười một).

Thật dễ dàng rồi nếu đơn, rồi thì hiểu được chúng cho thấy điều đó thì những cũng như bắt đầu một cuộc cách mạng xã hội hoặc tâm linh nào khác, bao giờ cũng phải khởi phát nội một cá nhân và sẽ khởi phát mang tính cá nhân này chúng phải là cái chi khác mà là khởi phát của một quan niệm. Thật khó thấy quan niệm cũng giống như một hạt giống cần phải có thời gian cho nó và thời gian này đây không phải chỉ tính từ khi bắt đầu gieo xuống mà là từ rất lâu xa trong quá khứ. Rồi đến khi hạt đâm chồi nảy mầm lên thành cây, nó cũng cần phải được tiếp tục vun trồng cho đến khi có vùi giập của nó mà mới có thể chúng từ sức sống. Một quan niệm mới cũng giống như một hạt giống được trồng trong hốc ấm của mái nhà. Hạt giống này chừa thời gian ra ngay khi bắt đầu khi nó chừa hạt sức mạnh để có thể trồng nó nó phải được gieo vào với những yếu tố bên ngoài. Một quan niệm mới cũng vậy, nó không thể được bọc ra như một con thỏ từ một cái mũ của nhà o thuốt. Để nó có được bền chặt và hình hài thì phải cho nó có thời gian. Nó phải được thời sức nuôi lớn trong khi đem ra cho mọi người. Điều đó đòi hỏi một Tình Yêu lớn lao và một sự kiên nhẫn thật bền. Điều đó đòi hỏi sự kiên trì và sự tận tụy. Quá trình này đang được thực hiện trong lúc này cho thấy kết quả. Đây là một cái gì hoàn toàn mới, có nhu cầu ý tưởng mới và nhu cầu quan niệm mới đang được nảy sinh và mới cái phải được thực nghiệm, thông hiểu, yêu mến và trân trọng. Nếu con là trẻ con của Thiên Chúa con phải sẵn sàng tiến bước, không chút sợ hãi và sẵn sàng thách thức cái mới như một cái mới” (Ailee Caddy Sđd ngày 27 tháng mười).

Phải sẵn sàng tiến bước và sự tiến bước này chắc hẳn phải là tiến bước trên đường tâm linh, thì những tư tưởng sao tiến bước mà lại có thể gây nên sợ hãi? Bởi vì sự tiến bước này, đòi hỏi cần phải được thực hiện trong cuộc sống qua chính mình hay nói cách khác phải vượt thoát khỏi khuôn khổ.

VIII. Thoát khỏi khuôn khổ

Khuôn khổ thực là thấy sai lầm và cái chấp sai lầm như thế có hai, đó là chấp xác thân này là mình và chấp tâm thức những nghĩ suy lo lắng là mình. Trong hai cái chấp căn bản này mà con nguyện vọng vào để mới thể chấp chúng sâu nặng khác nhau. Chấp xác thân là mình thì không thể thoát khỏi sự trôi buồm của tham ái, nguần gốc của tất cả mọi khổ đau. Chấp tâm phân biệt này là mình thì không sao tránh khỏi sân si, đểu mới của mọi giống loài. Đức Kitô ra đời rao giảng Tin Mừng nên chính là để cho con nguyện thoát khỏi mọi ràng buộc của những cái thấy sai lầm bằng cách nêu cao chân lý Con Thiên Chúa (Xem lại phần VI). Chân lý này đã được Thánh Gioan xác nhận “ Hãy xem Cha đã ban cho chúng ta sự thông hiểu yêu mến nào để chúng ta được gọi là con cái Thiên Chúa mà chúng ta cũng quí trọng là như vậy” 1Ga 3, 1) Khi nhận lại “ Cũng quí trọng như vậy” Thánh Gioan muốn ám chỉ đến đích thực là Con Thiên Chúa để phân biệt với câu “được gọi là con cái Thiên Chúa” liên tưởng đó. Giữa hai câu đó có sự khác biệt thì này, một đằng đúng thật là Con Thiên Chúa, còn một trong mệnh đề đích thực của nó. Một đằng chỉ được coi là con trên danh nghĩa. Từ bao lâu nay chúng ta đã được trình bày, hiểu biết và chân lý Con Thiên Chúa thế nào? Thông thường ta vẫn cho rằng chỉ những ai đã được chịu phép rửa

tiếng mẹ đẻ của chúng ta là con cái Thiên Chúa. Điều này mặc nhiên không chấp nhận những ngôn ngữ ngoài đời cũng là con cái Thiên Chúa như mình. Một khác, mặc dù những ngôn ngữ chỉ có Phép Rửa để gọi là Con cái TC thì những đây chỉ là một thì con có danh mà không có thực, không thể sánh ngang hàng được với Con Thiên Chúa của Chúa Giêsu. Quan niệm trên đây phải nói đó là một sai lầm, bởi đã tạo ra hai cách biệt thì sâu không những với Thiên Chúa là Cha mà còn cả với Chúa Giêsu vì Ngài là trinitarion, là hoa quả của mùa (1C 15, 23) Nếu Đức Giêsu Kitô là trinitarion thì tất cả mọi ngôn ngữ có hay không có tôn giáo đều phải là anh em với Ngài. với Ngài chính Ngài cũng xác nhận điều này khi nói với Madalena khi nàng ra viếng mộ Chúa Phục Sinh “Ta lên cùng Cha Ta cũng là Cha các ngươi, cùng Đức Chúa Trời Ta cũng là ĐCT các ngươi” Ga 20, 7) Thiên Chúa là Cha của Đức Kitô cũng là Cha của tất cả con người, thì những ai chỉ có Ngài mới thấy được tính chất là Cha của Thiên Chúa, còn tất cả phạm nhân chúng ta thì không. Nếu có sự khác biệt nào giữa Đức Kitô và con người thì duy nhất chỉ là điều này. Ngài thấy biệt của Cha còn chúng ta thì không “Các ngươi chỉ nghe biết Ngài nhưng Ta biết Ngài” Ga 8, 35) Bởi Đức Kitô thấy biệt với Đức Cha, thì nên Ngài mới xưng thì đức mới khi cho chúng ta được biết về Đức Cha. Nhưng biết về Đức Cha có nghĩa chúng ta là con của Ngài, một ngôn ngữ con thực sự và không chút chi khác biệt với Chúa Giêsu. Do vậy sự thấy biệt hoàn toàn (trinitarion) này mà Ngài được Cha xưng thì là Con rất yêu dấu (Mt 3, 17), còn chúng ta do tin theo một khi thì nên được vinh dự làm con anh em với Ngài. Tin theo điều tin thì sự hiệp nhất với Đức Cha là một cuộc sống tâm linh đòi hỏi rất nhiều nỗ lực và đòi hỏi trinitarion thì những ai muốn thực sự bước vào Thiên Mãi là phải thay đổi lối sống “Con không thể lên lên với tâm linh nếu không được chuộc bỏ để thay đổi. Để bắt đầu, những cuộc thay đổi này có thể đến thì một chút một, nhưng con càng tin sâu vào cái mới, những biến đổi đó càng trở nên quan trọng và sự liên quan đến cuộc đời. Đôi khi phải có một cuộc xáo trộn trên xu hướng đời để đến đến một lối sống hoàn toàn mới. những thì là ngay khi con có thể làm quen một cách nhanh chóng với sự thay đổi trong lúc con còn can đảm và trinitarion chỉ có rằng đó là để đi tới cái tốt hơn, chứ gì sự trinitarion lành luôn là một đích của con. Con hãy tiếp tục với lên mãi. Hãy cố gắng để tới cái coi chung như không thì” (Aileen Caddy Sđd ngày 19 tháng giêng)

“Cái coi chung như không thì” còn phải đến tới đây chỉ có hai ai cũng hiểu, đó là hiệp nhất với Đức Thiên Chúa là Cha, thì những do đâu mà sự hiệp nhất lại là cái không có thực? Đó là bởi những gì hiện tại mà con người đã tạo ra cho mình. Một khi đã chấp nhận xác thân này là mình rồi thì mình chỉ là cái khi vật chất thì những chỉ có vài chục kí lô của duy máu mới tanh hôi sao mà có thể kết hợp được với Thiên Chúa Đức Cha Toàn năng Toàn Thiện cao cả vô biên? Một khi đã chấp nhận tâm phân biệt này rồi thì mình chỉ là những ý nghĩ vui buồn hy vọng, thì vật chất biệt biệt, khi rồi lại đi tới, đi tới rồi lại sinh liên tục thì làm sao có thể kết hợp được với Thiên Chúa Đức Cha vô thủy vô chung, Sự Sống vĩnh cửu đời đời? Do vậy hai cái chấp nhận căn bản này mà đã nảy sinh vô vàn vô số những cái chấp nhận khác, chấp nhận vào sự học, vào gia đình, chấp nhận tôn giáo v.v.. Thật khó để mà có thể lôi kéo con người ra khỏi những gì hiện tại chấp nhận đó để đi tới với Đức Cha là vô giới hạn. Con hãy ra khỏi cái chấp nhận của con đi và hãy mở rộng tâm hồn con rồi hãy thực hiện điều này là không có giới hạn nào cả. Có nhiều người không thể nhìn xa hơn bản thân họ, hay nhóm người của họ, hay cộng đồng nơi họ đang sống. Họ quá bận rộn bu碌 với những điều và với tất cả những họ không thể nào lên được chính lúc nó phải cần đến thì nhiều những thay đổi làm lao và cho thì mau. Con đừng thì a mãi với với với với những gì con đã hiểu được, những hãy

sống sàng đi xa hơn nữa, dám đi đến những nơi không thể đến được. Chính như vậy mà con thắng tiến. Con hãy chấp nhận để mình bị kéo dẫn ra cho đến mức muốn bị cắt đứt và cứ kéo xa hơn nữa. Con hãy nhìn xem, sau cùng vì cớ nào qua đi cũng để lại một cái gì hoàn toàn mới. Con đừng sợ cái mới và cái lạ, những hãy dồn bước vào với một lòng tin và trông cậy tuy tất yếu, biết rằng mọi bước đi của con đến một trí mới tuy tất yếu, một đất mới không diu” (Aileen Caddy Sđd ngày 24 tháng năm)

Tất cả những chấp nhận của tôi giờ đây hơn như xưa nêu, tuy cũng là những trở ngại đáng kể nhưng không ghê gớm cho bằng vì cớ “thưa mãi vẫn vẫn vẫn với những gì con đã hiểu được”. Những gì đã hiểu, đó là Sự Tri, còn thưa mãi mãi là chấp vào những gì mình cho rằng đã hiểu, đây là một thứ sự tri chấp nhận của kẻ tại hạ. Chính là sự tri chấp nhận chấp nhận phải cái chi khác nó đã giết chết tất cả mọi sáng tạo, đây là sự cùn ghê gớm nhất mà con nghĩ tới ta lại bám vào nó như thế đó là những chân lý ngàn đời không thể sai lầm. Tất cả những quan niệm duy lý của thế nhân bao lâu nay đều là những sự tri chấp nhận ngăn ngại cho Thiên Mệnh. Nên phân biệt thế nào là sự tri, thế nào không phải sự tri. Sự tri là những cái thấy biết do ý thức suy tư phân biệt, còn không phải sự tri là phát khởi của trí vô phân biệt tức trực giác. Đều có thể hiểu như thế với Đấng Thiên Chúa nơi tôi cũng là Bản Tâm vô phân biệt của chính mình thì quá trình thức hiện tâm linh tất cả chỉ là việc thoát khỏi kiến chấp tức bước hết những chấp nhận ngại do sự tri gây nên để cho trực giác phát khởi “Chỉ khi nào lòng trí con như nhàng con mới mở rộng tâm hồn và có khả năng đón nhận những cái mới xung quanh con, và con mới có thể hòa vào với những tất cả mọi ý kiến mới và lại sống mới. Con hãy chú ý để nhìn cao hơn và xa hơn những lãnh vực riêng lẻ của con và con hãy bước lên những con đường của Thánh Thần. Có hiểu đi hiểu con có thể hiểu và chấp nhận bước lên trực giác, còn lý luận (suy tư phân biệt) trên những việc đó là vô ích. Vậy thì tôi sao lại một thì giờ mà tìm hiểu với lý lẽ ? Tôi sao con không sống sàng đi sống và hành động bằng trực giác và cảm hứng ? Khi con làm như vậy là con đang hoạt động trong tâm hồn những những và con sẽ có khả năng đón nhận cái mới, con sẽ trở thành một con kênh trong sáng để cái mới có thể trôi nổi trong và qua con” (Aileen Caddy Sđd ngày 7 tháng)

Sống và hành động bằng trực giác và cảm hứng, đó là hoạt động của những tâm hồn có chí hướng những và đây quả thật là lý tưởng tuy tất yếu đáng để chúng ta ao thành tựu.

Thế những biết cả cái gì cũng có cái giá phải trả của nó, càng muốn lên cao bao nhiêu càng phải biết trút bỏ những gánh nặng trĩu kéo bấy nhiêu. Đường đi thẳng là đường kẻ tít tắp với Đấng Vô Sự Bất Tội, bởi thế cho nên không thể bám víu vào Ngài như một thứ để nương tựa hay tinh thần, dù là cố thể hay trừu tượng. Thánh Grégorio giám mục Nitxê ví Thiên Chúa như một vách đá trập trùng và đường đi không có chỗ nào cho trí khôn con nghĩ tới có thể bám víu. Một Thiên Chúa mà suy tư (lý trí) có thể nhận biết thì đó chỉ là chỗ không phải là một TC chân thật mà chỉ là một quan niệm nào đó với Ngài . Kinh Kim Cang nhà Phật nói “ Này Tu Bồ Đề, các đức Phật Tất nên sanh tâm thanh tịnh như vậy = chúng nên sanh tâm trừ sạch, chúng nên sanh tâm trừ tịnh, hòng, vui, xúc, pháp(mà) nên sanh tâm không chấp chi trệ (không vô sự trừ nhi sanh kẻ tâm) Sạch, thanh, hòng, vui, xúc, pháp (một tại mũi lưỡi thân ý) là những thế có

hình tượng, cảm giác thu hút hiên tượng ngời. Đó có thể hiểu như vậy: Đó là vô số bất tử đó thì không được phép “Trở” vào bất cứ một thời hình tượng hoặc chấp vào một quan niệm nào, họ có hình có tượng trở nên hoặc quan niệm được thì đâu họ vô tình. Có hiểu như thế mới rõ tại sao trong Kinh Thánh Cựu Ước luôn mô tả Thiên Chúa Giê-xu là Đấng ghét và đòi giết gao con người thì Ngài tay dắt trẻ thơ n tượng đẹp lạ. Không được phép bám vào bất cứ một thời thu hút hiên tượng ngời, chúng như ngó đó là như thế thì phù hợp thì n tượng bóng đá, điên rồ, rồ u chề trai gái cả bực...mà còn vậy cả như tình cảm quyên luyến, như hy vọng hão huyền... Tất cả như vì c...là tượng này khiến cho tâm trí qua như phút giây trở nên tượng chúng không thể chịu được nỗi, dường như mình đang đi vào ...cõi chết.” Cuộc sống thì đầy tràn cái mới (do trẻ giác mang lại) như con người giết bỏ cái cũ để có chỗ cho cái mới xâm nhập. Quá trình đập bỏ để trở nên trở nên có thể là rất đau đớn bởi khi con đã vứt bỏ cái cũ đi, con có thể cảm thấy không còn gì nữa cả để bám víu mà chỉ thấy còn có một mình, một mình trở nên không còn một chút gì cả. Con có thể cảm thấy cuộc đời đã chết hoàn toàn và trở nên tuột, không một ý nghĩa và con như muốn giết đôi tay thoát khỏi lên trời. Con hãy nên nhìn đến như con qua một đôi lúc như thế thì đó đang là giai đoạn tạm bợ cái cũ để con có thể một lần nữa dành chỗ cho một cái mới. Con đừng bao giờ thoát khỏi mà hãy đừng vọng cho tới khi nào con hoàn toàn trở nên và được tẩy rửa và trở nên khác biệt thì ra ngoài. Rồi con lại có thể bắt đầu trong một bầu khí mới mà cả Thánh linh và trong sự thật. Con có thể trở nên như một đóa hoa, thì thật thân trọng và diu kẻ cả cuộc sống mới và đừng thì nó cũng tràn ngập đến vào cuộc đời cả con” (Aileen Caddy Sđd ngày 16 tháng giêng)

Qua bài khai thị này ta thấy có điều xem ra thật phi lý, đó là nếu ai đã cả với thế giới tâm linh, tượng sống thu hút được kẻ quí lơn lao tượng xuống nào đó như rút cả cái cho được một “Cái tâm hoàn toàn trở nên”. Với mục tiêu là “Cái tâm hoàn toàn trở nên” thì này thì tôn giáo có thể còn có vai trò nào không? Vâng, đúng là tôn giáo như hiểu như là một môn như giáo dục và kinh tế thì không thể đóng vai trò gì, như con người hiểu đó là con được thế giới tâm linh hay một thời Thiên Đàng thì đây đúng là cả cánh cửa nó. Cửa cánh “Tâm trở nên” cũng chính là cái tâm vô niệm của Phật Giáo mà Thiên sư Hoàng Bá xác nhận “Phàm người học đạo, muốn được thành Phật, tất cả Phật pháp đều chúng nên học, chỉ học “vô cầu, vô trở ngại” “Vô cầu thì tâm chúng sanh, vô trở ngại thì tâm chúng diệt. Chúng sanh, chúng diệt tất cả là Phật”. Cái học vô cầu vô trở ngại đó tất cả là Thiên Đàng, vậy thì xem “Tiếng Thì Thăm” nói thế nào với con được này?

IX. Được là thế nào

Con người trong thâm tâm, ai ai cũng muốn sống một cuộc sống an bình hạnh phúc cho chúng ai là muốn tại tượng khôn khôn và quí thế không ai bỏ ai tất cả cũng đều lẫn lẫn lẫn lẫn như như con thiêu thân lao đi kiếm tìm sung sướng hạnh phúc cho mình. Thế như thế cho thấy một điều khác hẳn, càng kiếm thì càng mất tất cả tích, điều này ví như người rồ dại đuổi theo cái bóng cả chính mình mà không bao giờ gặp. Câu hỏi được đặt ra đây là tại sao ai cũng muốn an vui hạnh phúc mà lại chỉ gặp toàn như tranh chấp khổ đau? Câu trả lời một là người người ta cả muốn hạnh phúc như người thế nào sống biết nó là gì, đâu. Và hai là có khi

Đôi lúc bạn bỏ cho biết nó là gì, đâu những tôi không có đủ năng lực thực hành “Biết bao nhiêu thì giờ và nghỉ ngơi để có được sự bình an và phước lành. Đây quả là một bí quyết gì đó đáp cho một tình huống. Tôi sao con không tự chọn mình đi đâu đó bằng cách đem ra thực hành xem sao? Bao lâu con chưa làm gì để thử nghiệm đi đâu đó, nó vẫn chưa là lý thuyết. Cuộc sống này là một cuộc sống rất thật, rất thực tế, một cuộc sống thực hành. Nó không có gì là lý thuyết những nó tùy thuộc vào con để đem ra thi hành một đi đâu đó có đúng không. Ánh sáng ban ngày vẫn còn đó, những bao lâu con chưa vén màn lên, con vẫn ở trong tối tăm. Những vẫn ở trong bóng đêm những bao lâu con chưa mở mắt ra thì những không thấy. Thực ăn có thể đang ở trên đĩa những nếu con không đưa nó lên miệng mà ăn thì nó chọn đem đến gì cho con cơ. Vậy con hãy biết đâu hành động đi và làm việc đó ngay bây giờ” (Aileen Caddy Sđd ngày 4 tháng ba). Phải thực hành, không thực hành thì không thể đạt được bất cứ thứ gì, thực những đâu có phải cứ lần x vào làm mà được đâu? Minh triết Đông phương đưa ra lời cảnh cáo “Đi trong đường lối, nếu có một chút tri thức, cái đáng sợ nhất duy nhất là mùn thì thì thực hành” (Sống gần gũi nhiên, hành tri hành đạo đi đâu, duy thì thì ừ)

Tôi sao Đâu là những phải hết sức cẩn thận trong việc thực hành những? Bởi vì Đâu là những rất khó để “Vào”, mùn vào Đâu là những phải đi bằng lối của hợp “Hãy gắng sức mà vào của hợp. Vì Ta nói cùng các người, nhiều kẻ sẽ tìm vào mà không thể được” Lc 13, 24) Đâu là những đây chính là một thể Đâu có thể làm cho con người có được an vui hạnh phúc thật sự, vĩnh viễn và đó cũng là Sống Đâu Đâu, là Đường Cha nói tôi. Mùn xác định việc thực hành cho đúng thì phải biết đến cái mục đích của nó là để tìm kiếm sự sống đời đời, hạnh phúc vĩnh cửu. Không xác định đúng được mục tiêu, thì nào cũng lạc, của vào càng hợp bao nhiêu thì nguy cơ trượt mục tiêu càng lớn bấy nhiêu, chệch sai một ly là...đi một dặm. “Con đường một thì giờ cũng đường một sức lực để vùng vẫy như con cá ngoài nước, cho rằng những đi đâu kiếm sống, những hoàn cảnh con đang có là do kẻ khác, con hãy chọn con biết mọi sự đều ở trong tay Cha. Bởi thế con có thể tự đi đâu chọn mọi sự mà không cần đến ai khác khi con biết dành thì giờ tìm sự bình an và sự tĩnh lặng trong tâm hồn và phụng sự Cha. Không một cái gì sẽ bịt che gì nếu nếu con tìm kiếm nó và nếu con đến mọi sự trước mặt Cha và chọn mùn làm theo Ý Cha, chọn Ý Cha thôi. Con chọn có thể hiểu được thể nào là Ý Cha khi con tập đặt trong lòng những đường lối thanh thản và bình lặng” (Aileen Caddy ngày 10 tháng mười hai).

Như vậy là đã rõ, con người mùn có được hạnh phúc thực sự thì phải quay về với cõi lòng mình. Việc quay về này gọi là VÀO, là hết lòng tìm kiếm Thánh Ý Thiên Chúa, là thực hành Đâu là những. Công việc này cần phải được tiến hành trong tinh thần hoàn toàn “Con hãy học cách tìm ra những câu trả lời trong con. Hãy dành thời giờ nghỉ yên tĩnh và tìm ra câu trả lời trong tinh thần. Đường bao giờ thật vắng nếu nếu câu trả lời chưa đến ngay tức khắc. Con chọn việc chọn đi Cha và hãy biết rằng Cha hiện tại đang đúng lúc và rất gần như gần hàng với toàn thể tạo vật, khi cuộc sống không may mắn thì thật dễ dàng mà giơ tay lên cầu trợ. Đó là tâm trạng thật vắng và để cho giọng nói tránh mọi sự thay vì trở nên với những trách nhiệm của mình và đưa vào sự bình thản và tin tưởng. Hãy tìm kiếm Ý của Cha trước mọi chuyện khác, khi con yêu mến Cha thật tình, con sẽ mùn làm theo ý Cha, bởi tình yêu luôn có lòng ao ước mãnh liệt làm tất cả vì người yêu. Vì thế khi con nghe Tiếng Thì Thào Lặng và êm dịu của Cha thì đáy lòng con thì hãy làm đến cùng tất cả những gì Cha xin con, chọn vì Tình Yêu Mến Cha” (Aileen Caddy ngày 10 tháng giêng)

“Tiếp xúc với Cha” có nghĩa là nhún ra sự hiên hựu của Giác Tánh nơi mình, sự nhún bớt này thốt ra từ chỗ thảnh thơi vắng lặng, nhúng nhủu của tiếp xúc của gặp gỡ hành thì Giác Tánh sẽ thới hiên thới ng trệch hên độn độn có thể nói là mình sẽ ng độn hành với nó trong cuộc sống. Tuy nhiên công việc của hành độn có độn của sự tiếp xúc này đòi hỏi rất nhiều công phu. Việc tiếp xúc như nhúng đắm mây đen dày của hột lúp này lại độn nếp khác che mờ khiến cho ánh sáng mặt trời Chân Tâm khó bề lộ diện. Tu Thiền cũng qua cũng chệch là cái việc quét hột lúp mây việc tiếp xúc ý thức thôi. Công phu này đòi hỏi kiên trì bền bỉ coi mặt năm như mặt ngày, mặt ngày như mặt phút, nhúng muôn độn của nhứt ban độn phải thiếp lúp công khóa cách của thới mới mong độn lặn “Nếu mặt em bé đang tiếp đi mà té ngã, nó không thới việc nhúng nó lại lặn chìm bò dậy và của gặp gỡ rồi của gặp gỡ nữa cho tới khi nó làm chệch độn của bề đi. Sự sống tâm linh cũng vậy đó, con chệch bao giờ độn cho nhúng thới bề bên ngoài khiến con nện lòng không còn muôn bề của trên con độn ng tâm linh. Nếu có té ngã, con hãy bò dậy mặt

cách bình thản lại tiếp tục đi. Con đường ngói đỏ mà thân trách phận nói rằng mình không tiếp tục vì cuộc sống khó khăn quá. Thái độ của con luôn phải dựa trên niềm tâm tín tuy tất cả trong con rằng con sẽ đi tới đích, bất kể những cơn trở ngại, con sẽ thấy là thời gian con ngửi thấy mùi mát mình sẽ tích lũy cho con với một thiêng liêng và giúp con đường đi với tất cả những gì có thể xảy đến mà không do dự cũng không nao núng. Vì thế, thời gian ngửi mùi mát mình với Cha mới buổi sáng sẽ giúp cho con có sức mạnh để đi phó với tất cả những gì mà ngày sống có thể đem lại” (Aileen Caddy Sđd ngày 12 tháng giêng).

“ Ngửi mùi mát mình với Cha” đó chính là Tựa Thiển, là tìm cách tiếp xúc với Giác Tánh của mình. Tại sao lại phải ngửi? Bởi vì trong bốn oai nghi = đi, đứng, nằm, thì ngửi thì hoa sen kiết già là một tiếp xúc với ngửi chãi lại với giúp cho tinh thần tinh táo nhất. Tuy nhiên Thiển không chỉ là chỉ có ngửi. Tựa Huệ Năng đã từng phê phán những kẻ chỉ biết chấp vào việc ngửi thì này “ Khi sống ngửi không nằm, chết rồi nằm chôn ngửi, gọi là chết rồi sống thú, làm sao lập công tại?” Với đó quan trọng của Thiển như vậy không phải là tiếp xúc, mà là nội tâm tiếp xúc của hành giả và sự tiếp xúc này dĩ nhiên không phải chờ đợi hay chờ thì công phu mà là trong tất cả mọi thời với bất cứ tiếp xúc nào. Đức Kitô đã nhiều lần nói đến sự tiếp xúc (Mt 25. Mt 26, 41 ...) Thế những người này đây chúng ta vẫn hay hiểu đó chỉ là để khuyến cáo trong lúc lâm chung sắp bước vào đời sau mà quên đi rằng sự tiếp xúc này phải được thực hiện ngay khi tiếp xúc. Lúc bình tĩnh không tiếp xúc thì làm sao lúc sắp chết mà có thể tiếp xúc, để cho đến lúc khát mỏi lo đào giếng sao kịp? Trong Tin Mừng mới này Đức Kitô được biết đến cao sự tiếp xúc, coi đó là một lợi sống cần phải được “ Bằng cách sống tràn đầy và nồng cháy trong cái hiện tại vĩnh viễn, con luôn tiếp tục tiếp xúc với cái hiện tại, con liên tục tái sinh trong Thánh Thần và chân lý, con không thể mãi trong dòng tĩnh của cuộc đời tâm linh, vì luôn luôn sẽ có cái gì mới và rất lôi cuốn để con học tập và làm. Sự tiếp xúc luôn giữ con trong tình trạng tinh khiết lạnh lại và trung, khi mà tinh thần trở nên già nua và chán ngán thì lúc đó cuộc đời mới tiếp xúc sáng của nó và cái vô giá của nó nữa. Nếu con không tiếp xúc với đời mới chân lý mới với lý trí thì con hãy bình tĩnh và nâng tâm hồn lên, hãy hòa nhập với trí tuệ phổ quát và hãy là một với nó. Với Cha, rồi con sẽ hiểu được mọi sự, hãy giữ cho tinh thần con được lạnh lại và như vậy con sẽ không bao giờ già đi. Tâm hồn con là mạch nước tiếp mát trung, niềm vui sống là một tiếp xúc với cuộc đời” (Aileen Caddy Sđd ngày 31 tháng giêng).

Sống trong hiện tại tiếp xúc là tiếp xúc mà tiếp xúc tiếp xúc là sống trong hiện tại. Chân lý huyền vi nằm ngay nơi tiếp xúc giây phút tiếp xúc đó chỉ chờ đợi đâu khác. Tuy nhiên để có thể sống tiếp xúc giây phút tiếp xúc đó là điều vô cùng khó. Bởi thế cho nên Đức Kitô đã đưa ra một phương cách để ta có thể tiếp xúc hiện tại bằng cách hãy bắt đầu sống tiếp xúc một ngày mới trong tinh thần tiếp xúc với Đức Cha nơi tại. Sự tiếp xúc này còn là một tiếp xúc giữa hai sự khó khăn bằng tựa thể, bằng sống tiếp xúc trong mọi giao tiếp với tha nhân. Những lâu đời thì tiếp xúc hoàn thiện bốn thân đã đi vào nội tâm thì đây quả thật là một cuộc sống đầy tính chết lìa quan hằng ngày “ Con hãy bắt đầu một ngày cho thật tốt trong sự tiếp xúc với Cha. Như vậy không gì có thể làm con mất quân bình trong suốt ngày đó. Lúc ban đầu khi con bắt đầu cuộc sống tâm linh này con phải tiếp xúc hài hòa với mọi sự rồi trong quá trình con sống như thế mới ngày mới sâu đậm hơn và cuộc sống đó trở nên thành phần cuộc đời con..nó không đòi hỏi phải tiếp xúc

gặp người a và con sống nó với một cách như thế nó chính là bản thân con. Con sống tìm được một sự vui mừng lớn lao và một sự tin do thần thánh. Con không phải dành một nửa thời gian của mình để cứu người xin tha thứ, để lo sợ làm điều gì không nên hay lo lắng đang đi đến được người hoặc chờ đợi người cứu. Khi con phạm sai lầm, lập tức con hãy lãnh nhận ơn tha thứ và cầu nguyện quý trọng không lập lại sai lầm đó nữa. Con cầu nguyện mà tin, đến nỗi sống như thế để với con không còn là một cách sống như người trở thành một niềm vui thật sự, và như vậy con biết thế nào là Nên Một với Cha và hoàn toàn trong sự bình an” (Aileen Caddy Sđd ngày 8 tháng giêng)

Ở đây con được nghe tâm linh khi được trình bày bằng những ngôn ngữ của Thiên đàng ta thấy tín ngưỡng được nghe như không gặp một vai trò nào, chúng có cứu người xin tha thứ, chúng có bí tích hòa giải v.v.. Tuy nhiên bởi vì Đức Kitô trước sau vẫn nguyên là một và Ngài chúng có rao giảng một Tin Mừng nào khác..thế nên dù là với hình thức của Đức Kitô hay của Đức tin hay gì đó thoát khỏi Thiên Đàng thì vẫn còn có đầy đủ ba nhân đức Tin, Cầu nguyện và Mến (Tiếng được nghe với ba món quà lớn Tin Mừng Nhân Quả của Thiên Đàng tông Phụng giáo) Duy có điều khác biệt mang tính chất tôn giáo này. Trước đây với Đức Kitô mà nói chúng biết đưa vào tha thứ (Thiên Chúa, Nước Trời nơi ai tin) hoàn toàn không có một sự hút vào nào thì nay với Thiên đàng lại trái ngược hẳn. Bởi có sự trái ngược này mà tuy vẫn có đầy đủ ba nhân đức để tiến như người Thiên đàng đây là Thiên khí nơi tin cậy không phải người ai tin “ hãy như, luôn luôn đến niềm tin và lòng cậy trông vào Cha. Chúa của Thiên Chúa con, Thiên tính ở trong con” (Aileen Caddy Sđd ngày 5 tháng ba). “ Thiên Chúa là Thiên Tính ở trong con” như người đó mới chỉ là chân lý mới khi mới tin, thế nên được nghe lời thế hành tâm linh là phải làm cách sao để có thể hiểu nhất, có thể Thấy (Kiến Tánh) được Đức Thánh là Thiên Tính đó nơi mình. Tất cả được nghe lời thế hành tôn giáo đều phải nhận một mục đích duy nhất là sự hiểu nhất này nếu không đều là những hoạt động lãng xăng vô bổ và rồi sẽ bị trách cứ “ Dân này chỉ kính thờ Ta ngoài môi miệng, còn lòng trí chúng thì xa Ta lắm” Mt 15, 8 – 9)

Vì cứu người phải nghe thế để lòng Thiên Chúa nhất chính là phải nghe thế chính Giác Tánh của mình và cũng có thể nói chỉ trong ý hiểu đó mà sự cứu người mới mang tính chất như thế của Thiên đàng như là Đức Kitô “ Hãy tin như thế và cứu người” Mt 26, 4) và nay trong Tiếng Thì Thăm, Ngài nhắc lại “ Cuộc sống không có cứu người thì trống rỗng và vô nghĩa, bởi cứu người là hiểu thông với cái phần cao đẹp nhất trong con. Tất đó con khám phá ra sự viên mãn của cuộc đời và sự sáng này vẫn thật là gia tài của con. Chờ gì người cứu người của con thật tích cực và xây dựng. Con hãy cảm ơn cho người gì con sống sống như một người ngay cả trước khi con cứu xin. Khi con cứu người con hãy cảm nhận ra sự hiểu nhất của trước cuộc đời mà không gì phân chia được, bởi tất cả là một. Lời cứu người làm cho mọi sự nên một, lời cứu người tập trung tất cả và tạo nên sự hiểu nhất toàn vẹn. Hãy nói với Cha và hãy nghe Cha nói. Được một thì gì mà kêu xin Cha điều này điều kia và mới thế bởi đó không phải là cứu người thế sự. Kêu này thì sinh ra chia rẽ và Cha muốn rằng trong mọi lúc con phải xây dựng sự hiểu nhất, chúng ta chỉ là một thôi, Cha ở trong con, con chúng phải tìm Cha ở bên ngoài, Cha luôn ở đó đang chờ đợi con nhận ra Cha. Con hãy nhận ra sự hiểu nhất bây giờ : Cha trong con và con trong Cha” (Aileen Caddy Sđd ngày 17 tháng giêng).

Cứu người là để xây dựng sự hiểu nhất giữa Cha và con chỉ không phải để kêu xin điều này điều kia. Quan điểm này thật là mới, hết sự cũ và cái mới ở đây sẽ dĩ nhiên thế là nơi mới tiếp nhận quan giữa Thiên Chúa và con người. Trước đây mối tiếp nhận quan này không thể tiếp nhận bởi người con trong mối quan hệ này chỉ bao gồm được hiểu đó là con người (chúng sinh vẫn với

) mà chúng có thể là Chúa Giêsu Kitô, duy có Ngài mới nói được Ta với Cha là một (Ga 10, 30) còn con người thì hoàn toàn không. Bước vào Thời Mới này chân lý và sự hiệp nhất lại được xiển dương và Đức Kitô lại trong vai trò của một vị Thầy, Ngài sẽ hướng dẫn để chúng ta thực hiện mới tiếp tục quan hệ.

X. Đức Kitô và Thầy của thời đại mới.

Giáo hội hiện đang trong cơn khủng hoảng và có thể nói nguyên nhân sâu xa của nó là do việc cứu nguy đã không được thực hiện trong tình thế tìm kiếm. Đức cố huynh Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuần có lần đã đặt câu hỏi và trả lời thời này “Tại sao HT khủng hoảng? Vì đã hạ giá việc cứu nguy” ĐHV 134) Nhận định này rất xác đáng, tuy nhiên nên hiểu thế nào là hạ giá sự cứu nguy? Đó là đã không coi sự cứu nguy như là một nhu cầu thiết yếu và sẽ dĩ không coi là nhu cầu bởi con người ngày nay không còn tìm kiếm Thiên Chúa nữa. Thay vì phải hết lòng tìm kiếm theo như mệnh lệnh của Thiên Chúa cũng như cuộc Đức Kitô thì người ta lại quay ra phân tích, suy niệm, lý giải với Thiên Chúa như là đối tượng của tri thức. Không thể suy luận rồi suy thì cái được được chỉ có thể là những ý niệm với Thiên Chúa chỉ không phải là Thiên Chúa của Thập Thệ. Cần nhớ để suy tư với điều không thể suy tư đó là một thế tại nơi của con người thì một pháp đúng như là Bề tát Mã Minh nói “Phàm phu thì một pháp căn cứ thế pháp kém, có cái nên thiên chấp danh tướng nên một cách kiên cố, muôn mớ luôn cố chấp không, để rồi thành ra cái lợi cho lợi vẫn thế mà quên một ý chí” Đệi Thập a khời tín luận) Ý chí này đây là phải hết lòng tìm kiếm Thiên Chúa bằng cách quay trở về với Bề Tâm và bởi vì đường này là đường tâm linh là sự sống đời đời, thế nên đòi hỏi của phải có Đường là đường, là sự thật, sự sống (Ga 14, 6) mới có thể đến được an toàn tại nơi tối chi đến được. Nếu cơn khủng hoảng hiện nay là do đã có sự hạ giá cứu nguy thì ngay trong cứu nguy mới cần nhiên đã có khủng hoảng, người ta chỉ còn biết cứu nguy mới đích để làm gì ngoài ra chỉ để xin hết này đến nên khác mà thế này là những nên như thế và hết sự ích kỷ. Bởi không còn tìm kiếm Thiên Chúa nữa thế nên khi cứu nguy với Chúa Giêsu người ta không coi Ngài như Đường đến được mà đến được chỉ là với thế nên ban nên giáng phúc.

Dì Brìege Mc Kenna OSC, một trong những “Tiếng Thì Thào” chuyên giảng tĩnh tâm cho các linh mục theo yêu cầu của Chúa Giêsu, hàng ngày phải có ít nhất ba tiếng để nghe họ trình Thánh Thể đã nói với ý nghĩa việc cứu thế này “Tôi phải luôn như rằng tôi của Chúa Giêsu hiện như người với đến tôi (giảng tĩnh tâm). Nếu tôi không cứu nguy Chúa Giêsu, tôi chỉ có gì thế cho họ. Không phải vì đã Thánh thiện mà tôi cứu nguy, nhưng tôi cứu nguy vì tôi ao ước trở nên Thánh thiện (tìm kiếm TC) và tôi của Chúa Giêsu dạy bảo” (Trích quyển năng của Chúa Giêsu Thánh Thể). Của đến Chúa Giêsu dạy bảo, đó là thế của cuộc sống của bất kỳ một tín hữu nào dù là giáo sĩ hay giáo dân nếu đó muôn sự sống của sự sống tâm linh thế của. Và sự dạy bảo này tất cả cũng không ngoài việc tìm kiếm để đi đến sự kết hợp với Đường Thiên Chúa nên mình. Nói tìm kiếm, nếu nghĩ rằng Thiên Chúa là Đường bên ngoài mình hoặc có thể dùng lý luận để suy tư thì với cả hai trường hợp này Đức Kitô không thể thực hiện chức năng

vì Thầy dạy dỗ con cái mình. Ngài nói với tôi như sau: tìm kiếm là tìm Thánh Ý Thiên Chúa mà Thánh Ý tôi chính là lòng tin giác tỉnh mình và tôi khác. Giác Tỉnh là cái gì luôn có sẵn đó nhưng mình không thể nhận biết, cần phải có Đức Kitô chết và sống lại để cho mình biết và nhận đó có đức sống mới để sống được với tôi và tôi phải nghĩ, cảm động và cần ba thứ thế gian mà quá xác thật “ Nhưng tâm hồn cần ngài trong Cha, hãy sống và hãy rung động và hãy chết lại tôi trong Ánh Sáng và Tình yêu của Cha thì hãy để cho hoàn toàn khi mình thấy tôi chết thế. Vì vậy con sống để mình biết để biết và tôi thế gian hay nhận được khi cần của sống của bạn bè trên thế. Nếu con biết đến với con sống không thể giúp để được ai, biết con cũng sa vào sống lớn hơn và cái lớn hơn trong thế gian này. Trong lúc bóng tối của trên gian đang gia tăng thì ánh sáng trong con phải tăng cường năng lực và sống mới để có thể vượt thế gian và biết về sống và ánh sáng biết biết. Để sống để cho đi về gì tiêu cực trong con làm lu mờ ánh sáng cho dù biết thế gian này ra sao đi nữa. Biết sống sống để con, con có thể giúp vào việc biết đến bóng tối thành ánh sáng. Con hãy liên lạc tiếp xúc với Cha, hãy để Cha soi sáng cho con trong mọi sự ” (Aileen Caddy Sđd ngày 9 tháng giêng).

Trong véc-tơ liên lạc tiếp xúc với Cha, tất cả hạt lòng tim kiêu mịch thì Thánh Ý TC này, mục đích thực tế hạt là để nhận biết đúng với Ngài thì nhận ng sẽ nhận biết ý hoàn toàn không gì ng nhận thì cả tất cả biết và sẽ với nhận ng biết là yêu mến, là Sống. Đây chính là chỗ khác biệt sâu xa giữa triết học và tôn giáo, một đảng của cánh tay là triết học, một đảng là sống sống và cũng do nơi khác biệt này mà vai trò của người thầy cũng khác. Nếu với thầy thầy gian nghiệm với của hạt là truyền trao kiến thức thì với Thầy tâm linh lại là sống sống đời đời. Với Đức Kitô, việc truyền trao Sống Sống này không phải đã được thực hiện bằng cách trình bày diễn giảng với sống sống nhận ng là trao ban Sống Sống của chính mình “Đời sống của Ta đây này= các người hãy thu nhận yêu nhau, cũng như Ta đã thọ nhận yêu các người, chẳng ai có thể thọ nhận yêu lớn hơn là vì bỏ đi hạt mà bỏ mất sống mình” Ga 15, 12 – 13). Vì đã nhận dâng hiến Tình Yêu bằng chính mạng sống mình, thầy nên Đức Kitô có quyền đòi buộc những ai tin theo Ngài cũng cần phải thực hiện cùng một công việc hiến dâng giảng dạy Ngài. Chính bởi vậy mà Đấng Cứu rỗi là Đấng được làm nên bởi những chứng nhân chứ không phải của những người chuyên môn tuyên truyền. Những người có thể xứng đáng với vai trò của những chứng nhân cần phải được huấn luyện đào tạo. Khi còn tại thế, Chúa Giêsu đã đào tạo được những tông đồ cốt cán là truyền cho giáo hội và giảng dạy để xây dựng đời đời Ngài cũng cần phải có những con người như vậy “ Khi trách nhiệm được giao cho con, con hãy nhận lấy mà vác trên vai cho vui vẻ và đừng để nó đè bẹp. Con hãy thi hành nhiệm vụ của con không bỏ sót trong lúc đó nó có thể là nặng nề lắm. Hãy luôn nhớ rằng Cha không bao giờ bắt con phải chịu đựng quá sức mình mà lại không giúp sức cho con. Khi con thi hành nhiệm vụ, con sẽ lên lên với thầy xác cũng như nặng nề và được mọi người tin tưởng. Như vậy Cha có thể trao cho con những nhiệm vụ lớn hơn. Cha luôn luôn cần những tâm hồn có thể tin tưởng để giao phó nhiệm vụ. Cha cần con phải sẵn sàng và đủ khả năng nhận lãnh trách nhiệm mà không lo sợ

. Con đừng bao giờ, chỉ khi nào trở thành một kẻ phá hoại. Con có thể làm được bất cứ điều gì, nếu con quyết tâm là mình có khả năng và nhất định không chịu thua. Chẳng cần biết con sẽ thành công là con sống như vậy” (Aileen Caddy Sđd ngày 5 tháng hai)

Đó có thể hoàn thành tất nhiên mà chúng nhân này, còn có được hai điều kiện, thì nhất phải có khả năng, thì hai không chùn bước. Khả năng ở đây dĩ nhiên không phải là những kiến thức phổ biến những là Tuệ Giác do việc giác ngộ biến tâm mang lại. Cũng chính Tuệ Giác ấy sẽ giúp cho những chúng nhân tiến sâu vào cuộc hành trình tâm linh này hết sức mới mẻ, hoàn toàn khác với những giáo huấn chính tông mà mình đã tiếp nhận từ trước cái gì và tính chất mới này có thể nói là cuộc phiêu lưu đầy cam go và thử thách. Những môn đồ còn phải đầy đủ khả năng trí tuệ và tâm huyết chí mới có thể tiến bước trên con đường giác, giác tha “Xe cưa con đang ngừng ở chỗ không, hãy chuyển nó qua một trục để đi, và hãy làm một cái gì từ cuộc đời mình, có nhiều điều mà sao con không khám phá nó? Đừng bao giờ sợ bước vào vùng xa lạ trong cái mới, con cần tiến bước đi và luôn tin cậy vào cái tốt nhất. Cuộc đời thì rất hỗn loạn và rất lỗi lạc. Những con phải ham muốn, phiêu lưu trong cái mới và một đức tin và đức cậy tuy rất đời. Hãy để Cha làm những điều viên và làm biến những trung thành của con. Có rất nhiều cái đang chờ đợi từ lâu ra ngoài con sông sừng. Con phải để trang bị đầy đủ cho cuộc phiêu lưu này. Con phải học những bài học trên những việc đức vàng ròng và với tính kiên luật. Vì thế con phải để đức thách và đức thăm dò. Con đừng bỏ bất kỳ khi phải chịu thử thách và thăm dò những hãy biết tin vì đã được chọn để đi theo con đường linh thiêng này” (Aileen Caddy Sđd ngày 22 tháng giêng)

Tôn giáo mà lại có thể là một cuộc phiêu lưu mới khám phá hay sao? Nếu cái việc nhen nhóm ý tưởng này thôi cũng đủ để phân vân bởi nó trái ngược hẳn với truyền thống của một giáo hội đã được khuôn đúc từ bao thế kỷ nay và luôn sông sàng can thiệp để bảo vệ các chức vụ và rất hoàn hảo của mình. Những nhu cầu yên tĩnh trong tình trạng như bấy lâu hoặc vẫn còn để đo lường cái mới thì đây là trường hợp đức ví như “Cái xe đang ngừng ở chỗ không” tức vẫn còn để ngừng tại chỗ. Thế ra trong đời sống bất kỳ là đời thế gian hay đời tâm linh không thể có cái chuyển “đừng” “Không tiến tới cái phải lùi mà lùi ở đây là không tìm kiếm, là tra tay cầm cày mà còn ngoái lại đằng sau (Lc 9, 62) đừng nghĩa với việc phải tin Mừng, không xong với Nỗi Trỗi. Mặc cho bao gian nan hiểm trở đang chờ, những môn đồ vẫn cần một lòng tiến bước bởi luôn vững tin rằng cuộc đời này đã có Đường là đường, là sự thật và là sự sống những đến “Không ai đòi hỏi con phải đi vào vùng đất xa lạ mà không có người đi đầu đường dẫn lối, Cha là người đi đầu đường cho và Cha sẽ không bao giờ để con vấp ngã đâu. Hãy hoàn toàn tin tưởng vào Cha. Nếu đường có khó đi, con đừng sợ. Dù có nguy hiểm con cũng đừng lo Cha sẽ dẫn con đi ngang qua tất cả. Những con hãy nhớ rằng phải buông lỏng ra, để Cha làm và đừng chững lại” (Aileen Caddy Sđd ngày 29 tháng giêng). Đường tâm linh là đường khó đi và có cả nguy hiểm, nhưng ta không phải sợ, phải lo vì đã có Chúa dẫn đường. Nói thì có vẻ dễ, nhưng trong thực hành thì không đơn giản và cũng chững chút nào. Vấn đề chính là làm cách nào để có thể đặt hết lòng tin cậy vào Chúa như Đường dẫn đường? không tin cậy, hay lòng tin cậy yếu quá yếu làm sao mà có thể nương theo sự chỉ dẫn của Chúa, mà đã không cậy nhờ thì chắc chắn cũng không thể tránh không sợ, không lo? Đến đây mới thấy giá trị lời khuyên của Chúa “Phải buông lỏng ra, để Cha làm và đừng chững lại”

“Để Cha làm và đừng chững lại” có nghĩa cần để cho Giác Tánh tự thể hiện. Giác Tánh như đã nói là kho tàng ẩn giấu sâu kín nơi tâm hồn mỗi người. Khai thác, làm cho Giác Tánh thể

hiện bày cách Tội Thiến họ c c u nguy n trong tính chất Thiến t c là t nh th c. Có hai cách th này đ u l y là t ng t c đ t v ng hay “buông l ng” làm ph ng châm hành đ ng. Với pháp môn tội thiến không có công án hay đ m c quán chi u gì c , ch c n n u ni m kh i bi t đó là v ng không theo, v ng li n đ t. Ph ng pháp này tuy h t s c đ n gi n nh ng khó c c k , trong muôn một h a may có đ c m t ng i. Trái l i, với ph ng pháp c u nguy n t nh th c thì ai ai cũng có th th c hành và m t khi đã quy t chí theo đ u i thì th nào cũng thành công đ c l c. T t c các vi c đ c kinh, l n chu i, ng m đảng Thánh giá nghe Sách Thánh trong nhà th đ u th c hành trong t nh th c , có nghĩa không chia lòng chia trí gi cho nh t tâm là đ c. Ph ng pháp này r t đ duy ch c n b n b trung thành lâu đ n s n y sinh lòng tin c y yêu m n Chúa Giêsu. Lòng tin yêu này s l n đ n và t l thu n v i vi c c u nguy n. Càng c u nguy n nhi u và đ c l c bao nhiêu thì lòng tin c y càng tăng tr ng b y nhiê, càng có lòng tin c y l i càng ham mu n c u nguy n b y nhiê. Gi a ni m tin yêu Đ c Giêsu Kitô và vi c th c hành Đ o nh v y là có quan h hai chi u và quan h này có đ c là do s thúc đ y c a m t đ ng c khác đó là s tìm ki m Thánh Ý Chúa. Không có đ ng c này thúc đ y thì không th nh n ra đ c Tin M ng N c Tr i n i t i. Với đ ng l c thúc đ y là s tìm ki m Thánh Ý đ ng th i đ c Đ c Kitô Đ ng Trung Gian duy nh t (1Tm 2, 5) h ng đ n thì con đ ng tâm linh t s tr nên xuống x . M c đ u không th tránh đ c nh ng gian nan th thách nh ng ch c ch n cu i cùng thì s nên m t v i Cha s đ c thành t u “Không h có th có nh ng giây phút chán n n n u Cha ch đ ng và đ n đ t con. Con hãy tìm Cha và s th y Cha trong m i lúc con không ph i nhìn xa l m đâu, Cha chính trong tâm con nh ng con ph i nh n ra Cha m t cách có ý th c. N u con s ng và r o r c s ng và đ t nh a s ng c a con trong Cha là con đã t o Tr i M i Đ t M i đó. Trong vi c tác t o này, không c n ph i m t c g ng nào. Cha đã t ng nói= hãy có ánh sáng và ánh sáng li n có. Bây gi thì Cha nói = Hãy nhìn ng m Tr i m i Đ t M i c a Ta. V y con hãy nhìn ng m đi, hãy muôn đ i t n cho chúng và hãy l i trong Tình Yêu hoàn h o, s bình an và hài hòa tr n v n” (Aileen Caddy ngày 15 tháng b y)

V i Tin M ng m i, ta th y quan ni m v T o Hóa đã hoàn toàn thay đ i, tr c đây công cu c t o đ ng y là do Đ ng Th n linh t o, còn nay l i do Tâm t o. T t c đ u do n i Tâm (Với pháp duy tâm) Tâm t o đ a ng c, tâm t o Thiên Đ ng và nh v y Tâm cũng t o Tr i m i Đ t m i. Tr c đây b i l i phán “hãy có” mà t h không đã tr thành có, còn nay thì cái có y có t vô th y mà đã vô th y thì cũng vô chung, ch ng bao gi đ t.. Trong quan ni m Th n t o thì đ a v con ng i trong không gian m m t kia và th i gian b t t n này tr thành vô nghĩa. Còn v i Tr i m i Đ t m i ch ng đ đầu khác ngoài Tâm thì con ng i tr thành vô giá, ch ng ph i ch là m t th ti u vũ tr mà toàn th vũ tr đã đ u c nó g m thâu ch trong m t ni m. Đ cho quan ni m Tr i M i Đ t m i trong Tâm h t s c m i m này đ c khai sinh, h u có th tri n khai trong th i đ i m i, ch c ch n đó không ph i b ng đ ng ho c b t ch t nh ng đã đ c chính Đ c Kitô chu n b và s p x p t r t lâu trong quá kh và m t khác s chu n b không ph i ch có tính chất chung chung cho c th i đ i mà là cho t ng m i cá nhân v i nh ng giai đ an c th c a mình “ Con đã ph i ng ngàng vì nh ng cu c bi n đ i đã đ n quá mau l . T lâu con đã đ c chu n b cho nh ng cu c đ i thay này. Qua muôn th h , t ng ngày t ng tháng t ng năm, Cha đã kiên nh n chu n b t ng hoàn c nh đ nh ng cu c đ i bi n đ c th c hi n. m i c h i đã đ c đ m đ n cho con đ l p ráp con vào và chu n b c ho con nên con ph i đ c ti n lên m t cách d dàng. Đây là v n đ c a s hi u bi t c a s kh dĩ nâng tâm h n lên và l p ráp mình vào t t c nh ng gì đang x y đ n” (Aileen Caddy Sđd ngày 24 tháng

“Tôi thắc mắc gì đang xảy ra” mà ta thấy, đó là gì? Đó là cuộc khủng hoảng đang vào giai đoạn cuối cùng của nó với hai đánh giá khác nhau nhau thì này. Học bị quan thì đây là ngày tận số của cả nhân loại với đức gọi là Ngày Tận Thế. Học lo quan thì lại cho rằng cuộc khủng hoảng này là đức tiến lên (Crise de croissance). Thấy ra trong việc đánh giá này có hai điều đã không hề nhận thấy được vai trò của cá nhân đối với khủng hoảng và vì thế không thể trung thực. Nếu hiểu khủng hoảng là hậu quả của những sai phạm thì bắt cuộc khủng hoảng với phạm vi di sản nào cũng là do sai phạm của con người và thế của những cá nhân. Đánh giá khủng hoảng với thái độ bị quan trọng là đã tự đổ mình rồi vào hoàn cảnh không thể cứu vãn. Còn nếu cho đây là khủng hoảng đức tiến lên, vậy thì hãy cẩn thận vào yếu tố nào để nói thế? Chính tôi mình có làm gì đức tiến lên hay không và...tiến lên đâu? Nếu tôi mình đã không làm gì đức tiến lên và như thế cũng chẳng biết số tiến với đâu thì còn trông mong vào cái đức của? Không có năng lực cứu thì Thiên Chúa cũng bắt loài người nói cuộc cùng của Đức Kitô sau khi nếm giấm chua khi Ngài còn trên Thánh Giá “công cuộc cứu chuộc đã hoàn tất” Ga 19, 30,) Thấy những sự hoàn tất này mà là phần công nghiệp của Ngài, còn mà một con người nếu muốn hưởng nhờ công nghiệp này để vào Nước Trời cùng cai trị với Ngài thì với phần mình cũng phải “Hoàn Tất” mà đức. Nói một cách khác có thể giác thì một giác tha đức, lý này quá hiển nhiên. Cuộc thế đã qua rồi cái thế mà các tín hữu chỉ biết thế đang gọi Đức ông một thế truyền thống xưa bây giờ làm, đức đức của, bắt kỳ là ai cũng phải góp phần mình cùng với Đức Ông Cứu Thế mà có thể cứu đức mình và thế gọi “Con là tay của Cha, chân của Cha. Cha phải làm việc trong con và qua con đức mới khi những công và vinh hiển của Cha. Cha phải dùng con để cho Nước Cha trị đến, cho Trời Mẹ Đức Mẹ đức thế hiển. Bao lâu con chưa ý thức đức là Cha đang cần con thì con còn cần tiếp tục nghe nói với Trời Mẹ Đức Mẹ thế thế kỳ diệu đó những con sẽ không đức chiêm ngưỡng nó, sẽ không đức sống đó và sẽ khủng đức nó như những đên con và xung quanh con, đức mà hão huyền thì có ích gì? (Aileen Caddy Sđd ngày 30 tháng mười hai).

XI. Trø i mø i - Dø t mø i.

Trời mới - Đất mới là thề ki ến c ủa Thánh Gioan đ ợc ghi l ại trong sách Kh ởi H ướng “Đ ể an t ội th ờ y Tr ời M ới và Đ ất m ới vì tr ời cũ đ ất cũ đã qua r ời, bi ến cũn ̣g không còn n ữa. T ôi cũn ̣g th ờ y thành Th ánh Giêrusalem t ừ tr ời ến n ơi Đ ợc Ch úa Tr ời mà xu ớng s ả s ản nh ư m ột Tân N ồng trang s ắc đ ể i ch ớng mình. T ôi nghe m ột t iếng l ớn t ừ ng ươi ra nói r ằng “ K ìa Nhà Tr ời c ủa Đ ợc T ể gi ả loài ng ười , Ng ài s ẽ đ ợc tr ời gi ả h ồng và h ồng s ẽ làm dân Ng ài. Ch ính Đ ợc T ể s ẽ ến v ới h ồng , Ng ài

sau lâu khô mịi giết lị khịi mịt hị, sị chịt không còn nịa, cũng chịng có tang chị hoị c kêu khóc , hoị c đau khị nịa vì nhịng sị trịc đã qua rịi. Địng ngị trên ngai phán rịng “ Này Ta làm mịi mịi sị , lị rịng = Hãy chép nhịng lịi này đáng tin và chân thịt” Kh 21, 1 – 5). Nhịng điu địc ghi chép trong Kinh Thánhy nói chung, sách Khịi Huyịn nói riêng và địc biệt thị kiị Trịi Mịi Địt Mịi này địu chân thịt và đáng tin, thị nhịng cũng chịng đị hiịu chút nào. Chính bịi vịy mà có nhịng quan điịm rịt khịc biệt, chịng hịn vị ngày tịn thị hay còn gịi là Ngày

Chúa tái lâm vịn địc giáo hịi trịc đây hiịu đó là biệc cị cuị cùng kịt thúc lị ch sị trịn thị cịa cị vũ hoàn. Biệc cị y cũng là Ngày Phán Xét chung đị cho Trịi Mịi Địt mịi xuịt hiịn. Nhịng hiịn nay vịi Cánh C hung hịc (Eschatologie) vịn đị lịi hoàn toàn khịc “ Nhịng sị sau hịt không phịi là nhịng biệc cị sị địn sau cùng, chúng còn là điịm kịt thúc con địng tiịn hóa đã tịi lúc thành tịu. Chúng không phịi chị là kịt liịu lị ch sị cịu đị, chúng còn là mịc đích lị ch sị cịu đị tiịn tịi và thịc hiịn chung cuị c mịi lịi hịa đã làm chuyịn địng lị ch sị y và địa lị ch sị y tịi chị chung hoàn. Điịu này có nghĩa là sị cịu đị do Địc Giêsu Kitô thịc hiịn tị bịn chịt có tính lị ch sị hay sị tính” (Jean Hervé Nicolas OP – Cánh Chung hịc)

Quan điịm Cánh Chung hịc, mịc địu không nhịc nhị gì tị Trịi Mịi Địt Mịi nhịng khi nói nị cịu đị có sị tính, điịu y mịc nhiên công nhịn Trịi mịi Địt mịi là kịt quị cịa mịt quá trình tiịn hóa cịa lị ch sị . Trong quan niệm cũ thì Trịi mịi Địt mịi hay thành Thánh Giêrusalem là mịt thịc tịi địc đēm tị trịi xuịng dành thịng cho nhịng kị lành Thánh. Còn thịn hịc nay lịi cho rịng đó là kịt quị cịa tiịn hóa. Cị hai quan điịm này có đúng vịi mịc khịi cịa Địc Kitô vị Trịi mịi Địt mịi hay không ? Đị có thị nhịn ra điịu này nhịt thiệ cịn phịi liên hị vịi phịn thị kiịn tịp đó vị “ Nhà Trịi cịa ĐCT đị giịa lòai ngịi...chính ĐCT sị vịi hị”. Nên hiịu thị nào là Địc Chúa Trịi sị vịi lòai ngịi... đị giịa hay đị trong ? Nịu hiịu .. đị giịa có nghĩa là .. đị gịn hay cịnh bên thì lòai ngịi là lòai xác thịt , có hình có thịng sao mà ĐCT là Địng vô hình vô nhịi có thị sịng cùng , sịng vịi ? Ngôn ngữ địy tính chịt biệu tịng nhị thịng thịy cịa Thánh Gioan chị có thị giịi thích Thiên Chúa.. đị vịi lòai ngịi là Địng nị tịi và

Địng y cũng chính là Địng Cha chịa ai tịng thịy biệt mà Địc Kitô muịn mịc khịi “ Chịng ai tịng thịy ĐCT bao giị, duy Con đị trong cung lòng Cha là Địng đã giải bày Cha” Ga 1, 18).

Bịi Địng Cha nị tịi cũng là Giác Tánh, là Tâm Vô Phân Biệt thị nên chịa Biệt Cha (Kiịn Tánh) tịc còn sịng trong vòng vô minh lịm lịc tịc cũng có nghĩa còn sịng vịi Tâm phân biệt cịa hiịn tịng giịi thuịc Trịi cũ Địt cũ . Trái lịi mịt khi nhịn biệt địc Cha tịc đã thoát vòng vô minh đị bịc vào Bịn Thị giịi tịc Trịi mịi Địt mịi cịa Tâm vô phân biệt. Còn trong vô minh tịc còn chịp mình là thân xác mà nịu là thân xác thì không thị tránh khịi nịi chịt. nhịng khi đã nhịn ra mình không phịi là cái xác thịt hị hịen này nhịng cùng vịi Giác Tánh thịng hịng không hai thì khi y “ Sị chịt sị không còn nịa, cũng chịng có tang chị hoị c kêu khóc , hoị c đau địn nịa”. Hiịu nhị thị thì Trịi mịi Địt mịi không phịi là mịt thị thịc tịi tị địu mang lịi hoịc là kịt quị cịa quá trình tiịn hóa nhịng là mịt trịng thái tinh thịn cịa nhịng ai đã thịy biệt địc Địng Cha đị nịi chính mình (Kiịn Tánh). Quan niệm vị Trịi mịi Địt mịi nhị thị xem ra rịt khịc biệt vịi thịn hịc, thị nhịng cũng chịng mịi mị gị , cách nay nhiịu thị kị

Thánh Grégoire giám mục thành Nicée cũng nói không khác “ Đây là ngày Chúa đã làm ra khác xa với những ngày vốn trôi theo dòng thời gian. Còn ngày nay là khi để cho mọi sự sáng tỏ khác (Ta sẽ làm mọi sự) Quả vậy trong ngày này Thiên Chúa đã làm ra Trật tự mới như vậy ngôn sứ nói Trật tự nào đây ? Thưa là bắt đầu từ trái tim của lòng tin vào Đức Kitô và Đức tin nào đây ? thưa là tâm hồn thì nhận hồn như Chúa nói thưa thưa thì như nhu cầu của tất cả mọi người muốn sống lại sinh như người giũa lúa trấu hạt” (Kinh Sách các bài đọc Thứ 2)

Nếu Trật tự mới Đức tin mới là một trạng thái tinh thần thì trạng thái này hoàn toàn không phải để đi đến sau ngày tận thế hoặc do tiến hóa mà có, nhưng nó có ngay ở đây, lúc này mọi khi Tâm ta là Tâm vô phân biệt “ Trật tự mới Đức tin mới là ở đây và ngay lúc này, để cho mọi sự thì tất cả là biến chuyển ra và đón tiếp những gì xảy đến, biến chuyển tâm hồn lên để hoàn toàn nhận thức được tất cả những gì đang xảy đến, biến chuyển tâm hồn lên để hoàn toàn nhận thức được tất cả những gì đang xảy ra ở bên trong và xung quanh mình. Nếu con không thấy được mọi sự chuyển, để cho đó không có nghĩa là không có gì xảy ra. Mà đó chỉ là vì con đã ném tất cả ra ngoài do lòng tự mãn và tính hung hăng của con làm cho con như mù, không thấy được những gì để cho tuy tất cả đều xung quanh con. Cho nên phải tiếp tục nâng tâm hồn lên, con càng nâng nó lên cao bao nhiêu con càng có thể thấy rõ chân lý bấy nhiêu, và không còn gì có thể che chắn nó nữa và làm mất tầm nhìn toàn diện của con. Một khi đã chiêm ngắm được cái tuy tất cả đều quan đó, con hãy hướng nó xuống, hãy sống và thực hành theo nó, cho mọi sự quan đó trở nên thành phần của cuộc sống mới ngày của con. Nếu một người nghĩ mà không được biến chuyển bên ngoài thì nó không phải là thực tại. Còn Cha nói với con hãy nhìn ngắm Trật tự mới Đức tin mới của Cha trong hình hài của hiện tại” (Aileen Caddy Sđd ngày 9 tháng hai)

Chỉ có thể nhìn ngắm Trật tự mới Đức tin mới trong hình hài của hiện tại bởi như đã nói Trật tự mới là trạng thái của Tâm Vô Phân Biệt chứ không phải là một thực thể tồn tại ở đâu đó ngoài không và thời gian. Tuy nhiên thế nào là nhìn ngắm Trật tự mới Đức tin mới trong hình hài của hiện tại ? Đó là trước hết một sự vượt, một chuyển trí một con người v.v... để không khi ý phân biệt tất cả sự vật thì nhận thức, vinh nhục khen chê ... Thấy một bình hoa biết đó là bình hoa, không khi lên tâm phân biệt để tiếp xúc với đó là nhìn ngắm Trật tự mới Đức tin mới trong hình hài của hiện tại.....Không khi tâm phân biệt là sống thực tại, trái lại lại là đánh mất thực tại. Bởi nguyên tắc là phân biệt khi nào cho nguyên tắc phải rời khỏi Đức a Đàng (Thực tại)” Đức Chúa Trật tự phán dạy rằng, người được tất cả do ăn hoa quả các cây trong vườn, nhưng vì cây biết (phân biệt) để cho thì nhận, để cho ác thì cho hại ăn đến vì một mai người ăn tất là phải chết” (Stk 2, 16). Bởi nguyên tắc chính là ý thức phân biệt, để cho ý đã rõ, nhưng tại sao phân biệt mà lại có thể là thế ?

Bởi khi đi đến chỗ (người, vật...) mà khi lòng phân biệt tiếp xúc, thì nhận thức, vinh nhục.... thì nếu cho là tiếp, là thì nhận, vinh ... tất cả tham đắm muốn gì lấy, người có thì sẽ sâu hơn ghét bỏ. Tham sân là hai phần não gốc của người con người, nó sẽ dĩ phát sinh là do hai quả của tâm phân biệt tất cả còn thấy có ta (tôi, mình, ngã) trong tất cả mọi sự nói vì vậy làm. Khi đi đến chỗ mà Tâm không khi phân biệt tất cả không tham không sân mà Tâm không tham, không sân thì phần não cũng không. Đây là Nguyên tắc Trật tự trong lòng, là bình an đích thực. Một khi Tâm đã được bình an thì sẽ bình an và sẽ chiểu giải như hàng ngàn ra bên ngoài để cho những người chung quanh, cho cho cho đến gần xã hội và như thế Trật tự mới Đức tin mới không chỉ có cho riêng mình mà cho hết thảy “ Con có trong một phép lạ không ? Con có mong cho các phép lạ của kẻ tiếp nhau kéo đến và con thì không đưa ra bất cứ một gì hay nào ? Con càng mở rộng lòng (Vô phân biệt) bao

nhiều càng tốt, bởi không có gì có thể chặn ngang mà đứng ngẩng đi của luật Cha bởi các phép lạ
 của luật Cha đang hoạt động. hãy đi theo đường hướng của luật Cha rồi tất cả có thể
 đến. Con hãy nhìn xem sự trở lại của kẻ hoạn nạn Cha đang phát triển, không có gì phải gấp
 gáp vội vã cả, khi một việc nào đó đang triển khai, nó có thể diễn ra mau chóng như những phép
 lạ bình và hoàn toàn thanh thản vào đúng lúc và rất chính xác. Con đừng sợ gì cả, bởi không
 có gì phải sợ khi đức tin và đức cậy của con đang ở trong Cha và Cha đang ở trong con. Vậy
 hãy nhìn xem cái trở lại của kẻ hoạn nạn Cha đang đến bên trong con và bên ngoài nữa. Mọi sự
 đều bắt đầu từ bên trong và vỡ ra mà đứng ngẩng đi ra bên ngoài. Vậy đừng để cái nhìn trong con
 của bạn trở lại trình của nó. Hãy để mọi sự xảy ra và hãy nhìn ngắm Trời mà đi (Aileen
 Caddy Sứ ngày 1 tháng ba).

Mọi sự bắt đầu từ bên trong, nghĩa là con đứng tâm linh cho có thể thực hiện bằng cách
 hướng nội rồi đó như hướng ra bên ngoài. Chân lý này thật nghe có vẻ đơn giản nhưng
 không, những trong thực tế áp dụng thì nó phức tạp như những trở lại không thể vượt. Một trong
 những trở lại đó là việc chấp nhận của người quan niệm Đấng TC ngài tại. Một khi đã chấp nhận
 vào quan niệm này thì việc thực hiện tâm linh không còn là con đứng của mọi cá nhân và dĩ
 nhiên cũng chẳng thể nào là việc của người tâm, do đó làm sao mà có thể nhận ra Trời mà đi
 mà chỉ là một trạng thái tinh thần cho không phải một thực thể tồn tại ngoài Tâm ? Nếu cho
 Trời mà đi là một thực thể thì cá nhân không thể có vai trò nào cả. Cá nhân mà đã không
 có vai trò thì không thể nói đến Thánh hóa bên thân, đến tu tập gì nữa, mọi sự chỉ là như trước
 kia tức là khó khăn cho thần học. Khi đang suy nghĩ tập kị này đây, chúng ta nghe nói đến chủ
 Tin Mừng hóa xã hội, thế nhưng thì tập kị này có Tin Mừng hóa thì cần phải Tin Mừng hóa cá
 nhân có nghĩa làm sao cho Tin Mừng của Đức Kitô có thể sống có thể tồn tại nơi mình để
 lan tỏa ra xã hội chung quanh. Cũng vậy không ai có thể rao giảng Tin Mừng nếu không sống
 Tin Mừng ý “ Tôi đã tin nên tôi mới nói ” (2C 4, 13) Rao giảng Tin Mừng cũng là sống chẳng
 nhân cho Đức Kitô bởi thế cho nên, cần phải làm sao để có thể chứng minh cho người khác
 chẳng những về lòng tin của mình mà còn cả những kết quả do lòng tin này mang lại. Kết quả này
 là sự bình an đích thực của tâm hồn do việc kết hợp với Đấng hiện hữu nơi mình. Chính Đấng
 này là nguồn sức mạnh, là nguồn động viên khích lệ để ta có thể thực hiện công việc Phúc Âm
 hóa xã hội tức đem Trời đến cho trần gian “ Lâu lâu các con phải tách mình ra khỏi thế
 giới để tìm đến sự bình an và thế giới mới sẽ hiện hữu bình an. Mọi tâm hồn đều cần phải được
 điểu khiển để có thể làm được cả trong sự bình an và thịnh vượng. Một khi sự thịnh vượng
 được thiết lập con có thể đi đến bất cứ nơi đâu, và làm bất cứ việc gì mà không sợ những
 trở lại và hèn nhút bên ngoài xâm lấn. Đó là đi vào nơi thẳm kín của Đấng Tối Cao, đó là tìm
 đến sự hiệp nhất với Cha để con còn có thể tiếp tục mọi khi con tiếp xúc với mình hết mọi
 và không còn lệ thuộc vào ai. Chính những bước đi trong vùng xa lạ trong đức tin trong sức
 mạnh của Cha mà chúng ta nên những việc kỳ diệu và thay đổi nhiều cuộc đời. Chính những
 bước đi đó biến đổi những cái mà không thể trở nên có thể và đem Nước của Cha xuống trần
 gian này. Cái Trời mà đi đó và cái Đức mà đi hiện vinh đó, con hãy tiến lên tới đích đó. Hãy thay đổi và
 thay đổi lên, khi sự thay đổi đang cần thiết, Cha đang ở với con mãi mãi. Hãy mục đích trong
 Cha ” (Aileen caddy Sứ ngày 27 tháng năm)

Cần phải thay đổi hèn nhút, phải thay đổi lại. Tại sao thế ? bởi vì trong thế giới mới đang tới nếu
 không thay đổi thì mình không thể gia nhập. Phần khác cũng cần phải mau chóng thoát ra khỏi

những người tù kia nên chúng tôi đã giam hãm mình quá lâu “ Mùa xuân đang đến yêu kiều và diễm lệ, đây mùa xuân của Thiên Mãi và nó cũng đang trở ra vô cùng tuyệt vời, con cũng góp phần nào đó và nó đem đến cho con một đời sống mới. Nó đem đến cho con một cảm giác tự do và hoàn toàn phóng khoáng. Cảm giác vượt qua được những nỗi sợ hãi cũ xưa và cảm thấy được lòng ra đón chào một chân trời mới rộng thênh thang, nó đó không còn một gì nữa” (Aileen Caddy Sđd ngày 1 tháng 10). Nói đến thay đổi thì ai cũng nghĩ ngay đến cơ thể, đến hình thức bên ngoài, thế nhưng sự thay đổi bao giờ cũng bắt nguồn từ bên trong và quá trình thay đổi mà ta thấy tất cả đều diễn ra từ nội tâm, hình thức chỉ là thành hình của tư tưởng. Mọi sự đều diễn ra từ nội tâm, do Tâm quy định như “ Tâm làm ra địa ngục, tâm làm ra chúng sinh, tâm chánh thì thành Phật, tâm tà thì thành ma” Kim Cang luận) Nếu tất cả đều do tâm tạo nên thì, vậy tại sao ta lại không tạo ra Trời mới Đất mới nội tâm để cho ta có thể sống cả đời đó “ Con cứ tự nhiên mà tiến lên và đem lòng vào trong Nước của Cha đang ở đây và đang chờ đợi một linh hồn mới đến và ca ngợi nó. Con cứ nguyện cho Nước của Cha trở đến, cho Ý Cha được thể hiện trên trần gian. Bây giờ con đang cứ nguyện theo ý đó thôi mà hãy sống như thế” (Aileen Caddy Sđd ngày 28 tháng hai).

Từ trước đến giờ, Kinh Lạy Cha vẫn chiếm vị trí đầu tiên trong những việc của giáo hội và một trong những lời cầu nguyện mang tính quan trọng nhất là xin cho Ý Cha thể hiện được trên Đất. Thế nhưng trong Tin Mừng mới lại nói “ con đang cứ nguyện theo ý đó thôi mà hãy sống như thế”. Phải chăng Chúa nói cách riêng thôi đang cứ nguyện bằng Kinh Lạy Cha thôi và cách chung là đang có đức biết cảm tạ kính nào khác ? Hoàn toàn chúng tôi như vậy mà ý Chúa ở đây chỉ muốn nhìn nhận một phần của sự sống đúng những lời của mình, chỉ cầu xuống ngoài miệng mà không thể hiện thì có khác nào là đối Chúa ? Nếu cầu xin cho có lòng tin thì hãy tin đi, nếu cầu xin cho có lòng trông cậy thì hãy cứ trông đi. Trong lời cầu xin cho Ý Cha thể hiện cũng vậy, nếu chỉ cầu xuống thôi mà không thể hiện thì chúng ta nghĩ lý chi vậy, chúng ta đang cầu Chúa lại đi làm cái việc thể hiện đó thay cho mình ? Nếu phải đó là công việc của Đấng Cha thì Ngài không đến nơi phải đợi chờ con người này nữa xin rằng mọi thể hiện ? Đấng Cha không thể hiện mà chính là con người, là chúng ta đây phải thể hiện ý của Ngài. Bởi vì thể hiện Ý Cha tức là sống theo Thánh Ý Thiên Chúa mà Thánh Ý Chúa cũng chính là Thiên tính là những tâm Giác Tánh nội tâm người. Thuộc theo Tánh đó thì sống, nghe chỉ là thể hiện “ Thuộc thiên giới thì, nghe thiên giới vọng). Cuộc sống hằng ngày của chúng ta nay đang thay mà nguyên nhân gây ra cho nó cũng không ngoài việc con người sống không thuộc Thánh Ý Thiên Chúa. Đức Giêsu Kitô một lần nữa qua những “ Tiếng Thì Thào” Ngài đã rao giảng Tin Mừng mới tất cả cũng không ngoài mục đích để cho con người tái hòa nhập với Bản Tính mình, hòa lại với mình tức là hòa lại với toàn thể sinh linh và vật “ Con đang chỉ nói xuống với Trời mới Đất mới mà hãy đem nó vào chính cuộc sống của con để nó trở nên hiện thực, con đang nói với Tình Yêu mà hãy sống nó để làm chúng cho mọi người thế nào là yêu. Lại nói mà không có hành động thì đó đó không có ý nghĩa gì và vô ích. Nó chúng khác gì hơn nóng bốc lên trên không. Con phải làm sao cho Nước của Cha xuống trên thế này bằng lời sống của con, cách chúng của con để cuộc sống của con là một mẫu sống, một mẫu sống để quan mà mọi người đều muốn làm theo. Chúng ta ai muốn trở qua cuộc đời này phải vượt qua cái nhọc, chúng ta một niềm vui và hạnh phúc. Thế thì phúc cho ai đem niềm vui đến cho những người đang sống khổ và thiêu ánh sáng của cuộc đời” (Aileen Caddy Sđd ngày 19 tháng bảy).

Phùng văn Hóa

Các sách tham khảo

- Kinh Thánh Tân và Cựu Ước.....Hội Guideon
- Tiếng Thì Thào..... UBĐKCG Tp HCM
- Quyển năng Chúa Giêsu Thánh Thể ..... Tardy Quercy (USA)
(Des Miracles Aujourd’hui)
- Nho Giáo Quyển thiêng.....TTHL BGD 1971
- Kim Cang thuyết giảng.....HT Tuyên Hóa – NXB TG
- Đời Thừa Khỏi Tồn Lưu.....HT Thích Thanh Từ

NXB TP HCM.

Nguyễn Dũng Lạc